N^r 45
17^e JAARGANG
6-11-62
10 F
WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

WORDT JARI HET IDOOL VAN DE BASKEN ?

LEES PAGINA 36 EN 37

Oma en Opa ik houd van je !

WIJ geven ze wel eens een arm om ze door het drukke verkeer te loodsen en wij staan hun ons plaats af in tram of trein. Daarbij blijft het meestal. Wij denken dat wij onze plicht tegenover de oude lui hebben gedaan en wij denken er niet verder bij na.

Of toch ? Ja, soms wel, en dan denken wij : « Die mensen zijn oud, het is tijd dat zij plaats maken voor ons, voor de jeugd. » Wij eisen dat recht op alsof het iets vanzelfsprekends ware. Wij vergeten dan dat alles wat er thans op de wereld te vinden is, het werk is van de oudere generatie. Het zijn de ouwe lui van thans die het vliegtuig hebben uitgevonden, de eerste ijskast hebben gebouwd, de televisie in onze huiskamer hebben gebracht en die de plannen hebben ontworpen voor raketten, electrische centrales, enz., enz. Indien zij dat alles niet hadden gedaan, dan zou het leven voor ons thans niet zo praktisch en zo comfortabel zijn. Het zijn de oudere generaties die de aarde hebben ontdekt. Zij hebben huizen gebouwd, de akker geploegd, wegen aangelegd, dynamo's gemaakt en het kogellager uitgevonden. Zij hebben boeken geschreven en boeken gedrukt. De vooruitgang hebben wij eigenlijk aan hen te danken ! Natuurlijk zullen wij op onze beurt een heleboel dingen uitvinden en een heleboel dingen maken, maar de basis werd reeds gelegd. Ze werd gelegd door de ouderen en daaraan mogen wij af en toe wel eens denken. Wij mogen ze ook danken voor de zorgen en de genegenheid waarmee zij ons omringen. Wij zeggen dus een hartelijk en welgemeend : « Oma en opa, ik houd van je ! »

Kuifje

HET GEHEIM VAN DE GOUDVISJES

EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

DOOR MARECHAL

Tante Zenobie gaat met Stanislas naar een hoeve om melk te halen. Zij worden overvallen door de lelijke venter.

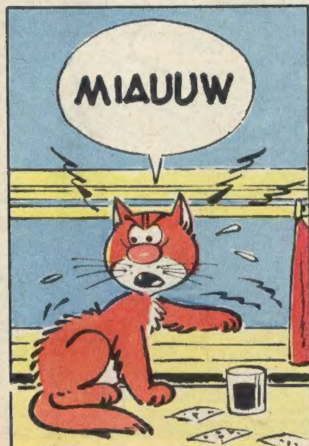

(vervolg blz. 9)

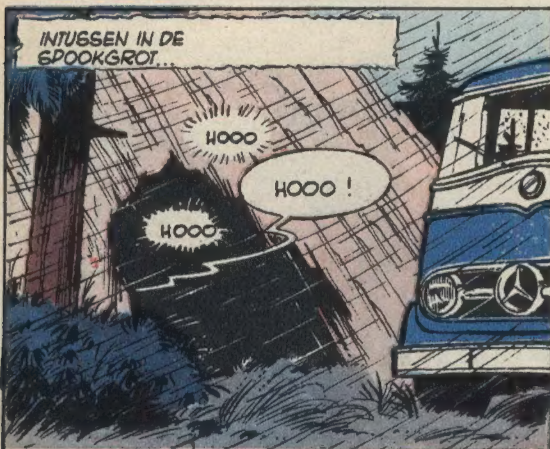

L.L.L. in SPOKEN

IN DE GROT

TEK.: MITTEÏ * TEKST: M. VASSEUR

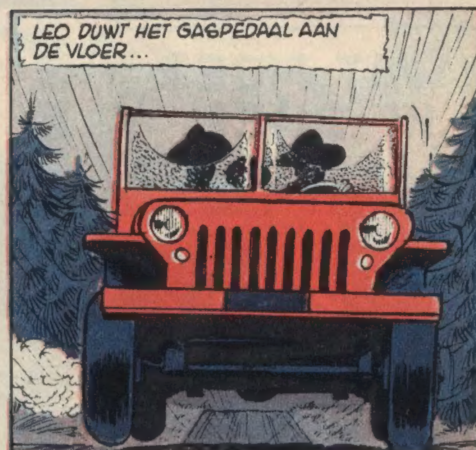
Leo, Lukas en Leendert volgen de reportage van een reporter-speleoloog. Op een bepaald ogenblik horen zij de reporter angstaanjagend gillen : HULP !

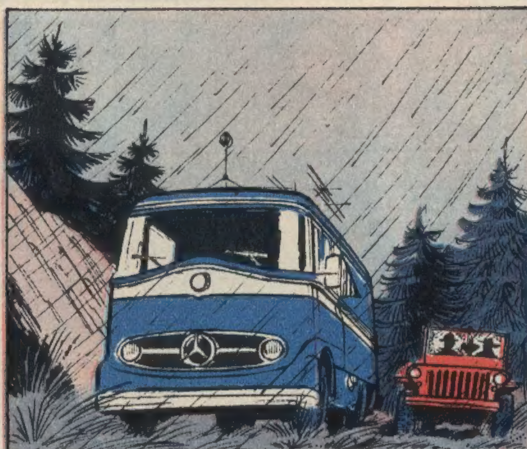

WORDT VOORTGEZET

DE DRIE

Indien de derde broer bij het morgenkrieken de fret geen fazant kan vo

NOZEMS door R.Macherot

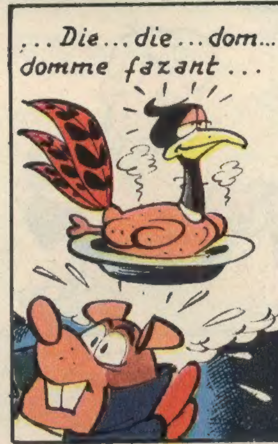
de voeten leggen, dan zal hij de twee andere nozembroers opeten...

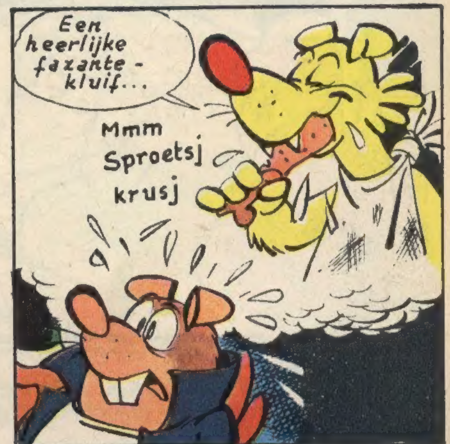

SPEEL MET ONS MEE! Zoek en gij zult vinden...

1

ALS JE DIE FIGUURTJES GOED BEKIJKT, DAN VIND JE METEEN DE TITELS VAN 5 BEKENDE SPROOKJES.

2

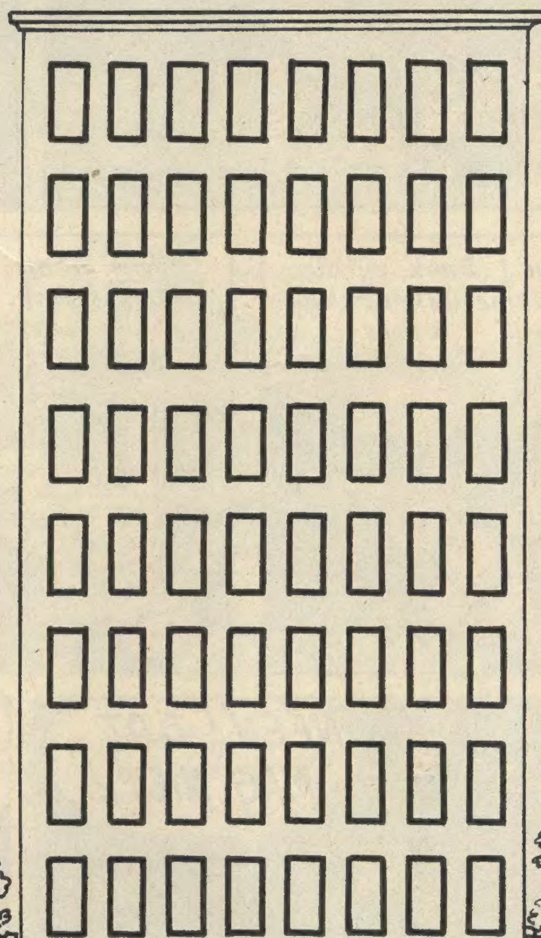
UIT WELKE LANDEN ZIJN VOLGENDE DANSEN AFKOMSTIG?

Seguidilla	**Polka**
Gavotte	**Bamboula**
Sarabande	**Tango**
Tarantella	**Habanera**
Fandango	**Mazurka**
Horlepijp (gigue)	**Scottish**
Bourrée	**Farandole**
Bolero	

4

MAAK 8 VENSTERS VAN HET FLATGEBOUW ZWART, MAAR ZODANIG DAT ER HORIZONTAAL, VERTIKAAL EN OVERDWARS SLECHTS 1 VENSTER PER VERDIEPING IS ZWART GEMAAKT.

3

DE NAMEN VAN 6 VORSTEN.. DIE ECHTER NIET VOLLEDIG ZIJN. ALS JE DE PLAATJES BEKIJKT, DAN KAN JE HET ONTBREKENDE BESLIST INVULLEN.

Richard..........
Alexander.........
Karel...............
Ivan...............
Lodewijk.........
Willem............

OPLOSSINGEN PAGINA 45

HET GEHEIM VAN DE GOUDVISJES

EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

(Vervolg van blz. 3)

DOOR MARECHAL

WORDT VOORTGEZET

ONS DETECTIVEVERHAAL

LATEN wij onze ontdekkingen van het afgelopen uur eens nagaan want de tijd dringt. Binnen een half uur landen wij in Londen en als we de geheimen dan niet te pakken hebben is het te laat. Vanuit een miljoenenstad kan zo'n kerel overal naar toe. De breedsprakerige heer Buzet nam zijn twee jongere collega-inspecteurs onderzoekend op, klaar om alle tegenspraak te trotseren. Zijn woorden gingen gedeeltelijk verloren in de donderende kracht waarmee de vier motoren het vliegtuig, een DC 7, hoog boven de wolken over de Atlantische Oceaan trokken. De drie geheime agenten waren door een houten schot gescheiden van het internationale gezelschap studenten, dat na een studiereis in de Verenigde Staten een bezoek zou brengen aan enkele Engelse fabrieken.

MIJNHEER Candell als U nu eens begon, vervolgde Buzet. Nadat de andere inspecteurs hem begrijpend hadden toegeknikt nam hij zonder meer aan dat hij als leider zou fungeren. Zijn staalblauwe ogen boorden zich in de enigszins bedeesde kijkers van het piepjonge Engelse agentje; met hoogrode kleur nam de onervaren man zijn aantekeningen voor de dag.

Het spijt mij, zo begon hij, maar veel wijzer ben ik niet geworden. Er is weinig veranderd na onze laatste besprekingen. Die jongeman met die tulband — Indiër waarschijnlijk — heeft zijn tas gegeven aan de donkere man, die naast hem zit blijkbaar om hem een boek te laten uitzoeken want zijn buurman heeft er een uitgenomen en blijft hardnekkig lezen.

— Zo, mijnheer Candell, is dat alles wat U te zeggen hebt? Is het U dan ontgaan dat een der Amerikaanse heren, die man met dat tikje, last van luchtziekte heeft en dat de gezagvoerder zijn ronde heeft gedaan en van twee studenten een sigaret aannam?

— Mijnheer Buzet, U vergist zich. Ik heb die voorvallen wel opgemerkt. De gezagvoerder heet overigens Walter Whiteman. Trouwens van alle studenten heeft hij een sigaret gekregen; eerst van de Fransen, daarna van de Amerikanen, Westduitsers, Japanners, Indiërs en Engelsen. Voorts weet ik, dat hij niet rookt, hij verzamelt sigaretten uit alle werelddelen zoals ik postzegels!

Inspecteur Liebricht verwonderde zich over de plotselinge verandering in de houding van de Engelse speurder. Geamuseerd hoorde hij toe hoe de heer Buzet op zijn nummer werd gezet.

— Volledigheidshalve wil ik dan nog vermelden dat een landgenoot van U foto's van zijn kinderen liet zien aan een der Japanners, die beleefd genoeg was om ze mooi te vinden. O ja, en de andere Japanner wilde persé zijn lege whiskyfles kwijt, dat lukte niet omdat de raampjes niet open kunnen.

Er verliepen enige minuten alvorens mijnheer Buzet alles verwerkt had, dan zei hij :

— Nou daar komen we geen snars verder mee. Mon Dieu, ik geloof nooit dat we iets bereiken. Wat denkt U ervan, mijnheer Liebricht?

— Mag ik U eerst een vraag stellen, mijnheer Buzet? Ik vraag me af of een van ons die geheimen bij zich kan hebben. Wij maken de meeste kans om ermee over de grens te komen. Hebt U ze misschien, mijnheer Buzet?

Deze rustige, haast gefluisterde veronderstelling bracht de heer Buzet in een hoge graad van opwinding. Zijn mollige handjes grepen machteloos in de lucht en hij snikte het uit.

NOOIT PROBEREN TE SLIM TE ZIJN !

— Mon Dieu, met wat voor een idioot, wat voor brutale vlegel moet ik hier samenwerken ?

— Mijnheer Buzet toch, windt U niet zo op. Eigenlijk kunnen we net zo goed iedereen als niemand verdenken: Wat weten we eigenlijk ? De Amerikaanse geheime dienst heeft een bericht opgevangen over een plan om geheimen uit Amerika over te smokkelen met dit vliegtuig. Niemand weet wie de geheimen bij zich heeft, niemand weet wat het voor geheimen zijn en in de Verenigde Staten wordt niet eens iets vermist. Wij hebben geen enkel spoor, geen der studenten mag gefouilleerd worden voor we er zeker van zijn, dat wij de juiste man gevangen hebben uit vrees dat iemand er een rel van gaat maken. Niets kunnen we doen voor we zekerheid hebben en die krijgen we nooit omdat we alleen stom mogen toekijken. Wat wilt U nog meer, mijnheer Buzet ? Waarom maakt U zich zo druk als U er niets mee bereikt ?

De Franse speurder was eerlijk genoeg om inspecteur Liebricht gelijk te geven. Radeloos wreven de dikke vingers van zijn beide handen over zijn glimmend hoofd.

— Mijnheer Liebricht, U bent een afgrijselijk realist. Het enige wat we kunnen uitvoeren is als machines alle bewegingen van die kerels daar registreren, wetend dat er toch niets gebeurt. Ik stel voor terug te gaan naar onze collega mijnheer O'Hara. Hij zal het vast niet leuk vinden die dertig mannen alleen te moeten bewaken. Hij zou er duizelig van kunnen worden.

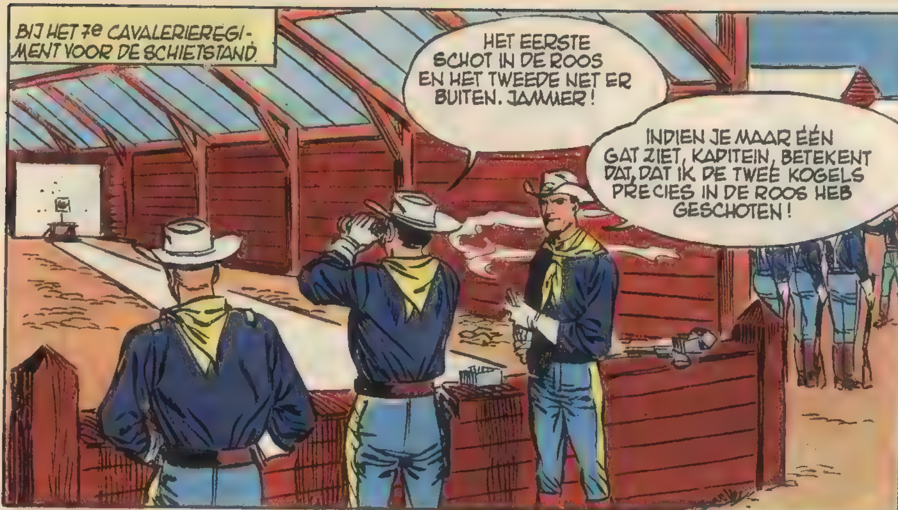
Somber gestemd verlieten ze hun vergaderhokje. Zij werden niet bepaald vriendelijk ontvangen door de nogal verbolgen studenten. Ofschoon het geheim had moeten blijven wist iedereen, dat de vier inspecteurs de tocht naar Londen meemaakten. Voor inspecteur Liebricht was de hele onderneming al verloren; hij nam niet eens meer de moeite om de bewegingen van de hem toegewezen zeven passagiers te volgen. Met de knieën bijna opgetrokken tot bij zijn kin haalde hij een boekje vol stripverhalen uit de binnenzak van zijn colbert en was er spoedig in verdiept. De metalen stem uit de luidspreker, waarschuwend dat men ging landen, was het enige dat hem kon storen. Op het « fasten your belts — riemen vastmaken », propte hij zijn boekje terug in zijn zak en deed wat er gezegd werd.

— Erg ver hebben de heren het niet gebracht, althans naar hun gezichten te oordelen, vond een der Amerikanen met onverholen leedvermaak, toen ze na de landing naar de passagierstunnel taxieden. Het was een goede zet van hem want zelfs de Japanners konden een instemmend gegrinnik niet onderdrukken.

Kom mee naar pagina 29.

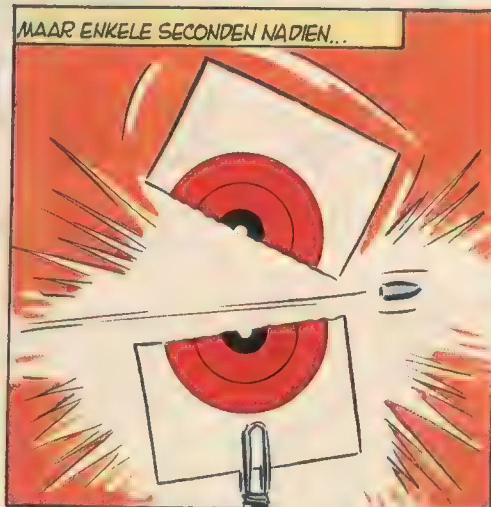
Luitenant Burton schiet raak

TEKST: M. DEVERCHIN
TEKENINGEN: L EN F FUNCKEN

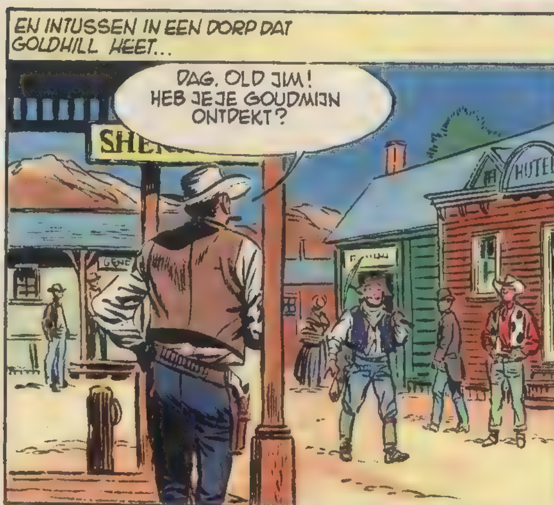

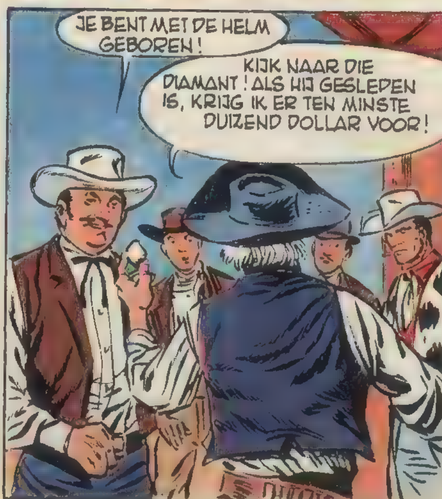

EN DIE NACHT, NABIJ DE HUT VAN DE OUDE GOUDZOEKER...

DE DRIE BROERS BLACK... WAT DOEN ZE HIER ZO LAAT? HET SALOON IS SEDERT UREN GESLOTEN!

EN DE VOLGENDE MORGEN, TE GOLDHILL...
DE OUDE JIM HAD TE VEEL GEDRONKEN. HET ZAL HEM MOEITE GEKOST HEBBEN ZO VROEG NAAR DE STAD TOE TE RIJDEN!

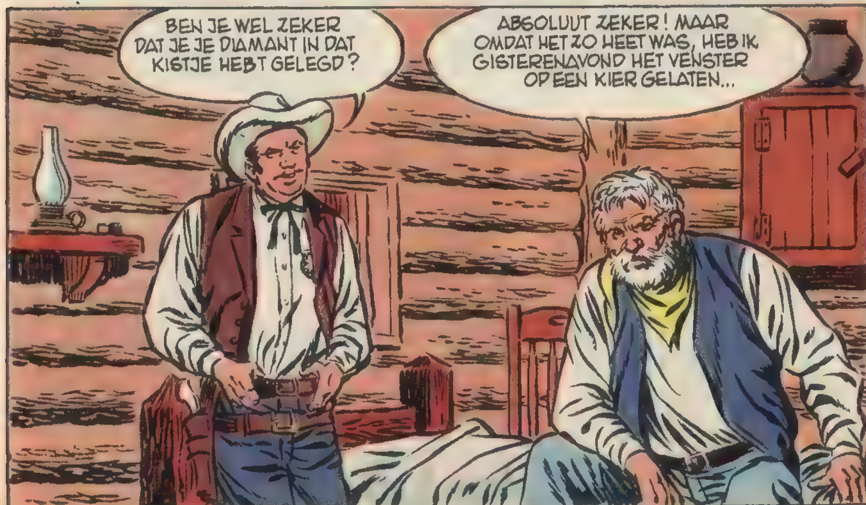

DAT IS WAAR! IK HEB HEM NOG NIET GEZIEN. VREEMD, HIJ KOMT ANDERS ALTIJD ONTBIJTEN...
IK GA HEM WAKKER MAKEN!

ZIJN PAARD STAAT NOG IN DE STAL; DE DEUR IS GESLOTEN... HELLO! JIM, STA OP! JE MOET NAAR DE STAD!

IK HOOR IEMAND KREUNEN... ZOU DIE OUWE BAAS ZIEK GEWORDEN ZIJN?

MAAR, JIM! WAT HEB JE?
IK HEB EEN SLAG OP HET HOOFD GEKREGEN TIJDENS MIJN SLAAP... IK BEN IN ZWIJM GEVALLEN...

NET WAT IK DACHT! IK WERD BESTOLEN! MIJN DIAMANT IS WEG!
NIET MOGELIJK JIM! JE DEUR WAS AAN DE BINNENKANT GESLOTEN EN DE BLINDE VOOR HET VENSTER IS OOK TOE EN ONBESCHADIGD...

BEN JE WEL ZEKER DAT JE JE DIAMANT IN DAT KISTJE HEBT GELEGD?
ABSOLUUT ZEKER! MAAR OMDAT HET ZO HEET WAS, HEB IK GISTERENAVOND HET VENSTER OP EEN KIER GELATEN...

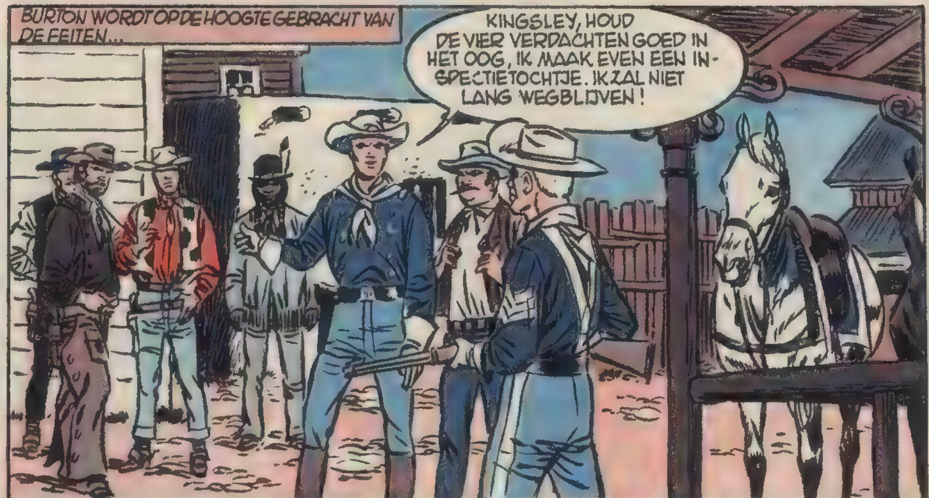

DE DIEVEN KONDEN DUS LANGS HET VENSTER BINNEN. MAAR HOE ZIJN ZE WEER BUITEN GERAAKT, VERMITS JE DEUR EN DE BLINDE AAN DE BINNENKANT GESLOTEN ZIJN?

NA MIDDERNACHT HEB IK DE BROERS BLACK IN DE OMGEVING VAN DE HUT GEZIEN... ZE ZIJN DAARNA IN GALOP VERDWENEN.
BEN JE ER WEL ZEKER VAN DAT ZIJ HET WAREN?

DE SHERIFF ONDERVRAAGT DE DRIE BROERS...
DIE ROODHUID IS EEN AARTSLEUGENAAR!
HIJ HEEFT DE DIAMANT ZELF GESTOLEN!

OFWEL HEEFT DE OUWE ZIJN STEEN VERLOREN! HIJ WAS TOCH DRONKEN... ZIJN HOOFD DOET PIJN OMDAT HIJ UIT BED GEVALLEN IS!
TROUWENS, HOE ZOUDEN WIJ DE DEUR AAN DE BINNENKANT HEBBEN GEGRENDELD! DAT IS TOCH ONZIN!

DAG, LUITENANT BURTON! JE KOMT ALS GEROEPEN! ZOU JE ME GEEN HANDJE WILLEN TOESTEKEN?
WAT KAN IK VOOR JE DOEN, SHERIFF?

BURTON WORDT OP DE HOOGTE GEBRACHT VAN DE FEITEN...
KINGSLEY, HOUD DE VIER VERDACHTEN GOED IN HET OOG, IK MAAK EVEN EEN INSPECTIETOCHTJE. IK ZAL NIET LANG WEGBLIJVEN!

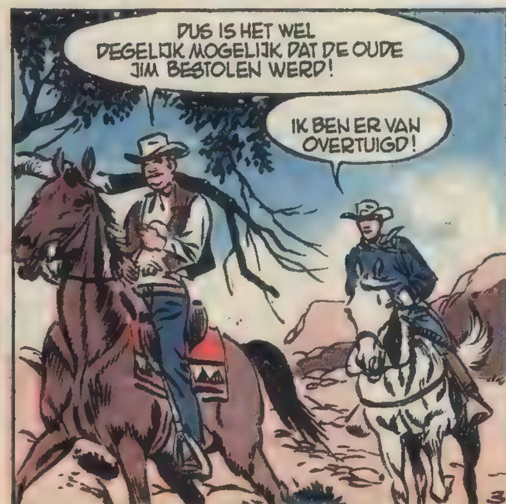

ENKELE MINUTEN LATER...
STOPPEN WE HIER REEDS? IK DACHT DAT JE DE HOEVE VAN DE BLACKS EVEN GING DOORSNUISTEREN...

DAT IS NIET NODIG! ZIJ HEBBEN DE DIAMANT BESLIST ZEER GOED VERBORGEN!

MAAR IK WIL WETEN HOE ZIJ DE DEUR WEER GESLOTEN HEBBEN... KIJK EENS WAT ER GEBEURT WANNEER IK EEN TOUW ROND DE DEURKNOP WIND...

IK HOUD HET TOUWTJE OMHOOG, TREK DE DEUR TOE...

IK GEEF EEN SNOK AAN HET TOUWTJE. DE DEURDRUK VALT, IK TREK HET TOUWTJE ER HELEMAAL AF...
INDERDAAD!

DUS IS HET WEL DEGELIJK MOGELIJK DAT DE OUDE JIM BESTOLEN WERD!
IK BEN ER VAN OVERTUIGD!

GENTLEMEN, VERONTSCHULDIG ME! WIJ HEBBEN EEN HUISZOEKING GEDAAN BIJ JULLIE EN NIETS GEVONDEN. JULLIE ZIJN VRIJ!

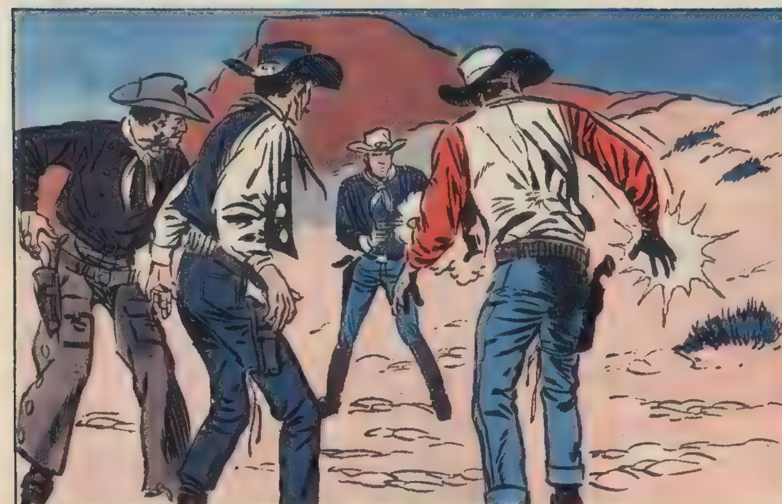

DE DRIE BROERS RIJDEN NAAR HUN HOEVE TERUG...
OP 'T NIPPERTJE ONT-SNAPT!
JA,MAAR EERST NOG KIJKEN OF BURTON, DIE STEEDS ZIJN NEUS IN ANDERMANS ZAKEN STEEKT, ONZE STEEN NIET HEEFT GEVONDEN!

DAT ZOU ME VERWONDEREN! DAN ZOU HIJ AL HET STRO HIER HEBBEN MOETEN WEGDOEN...

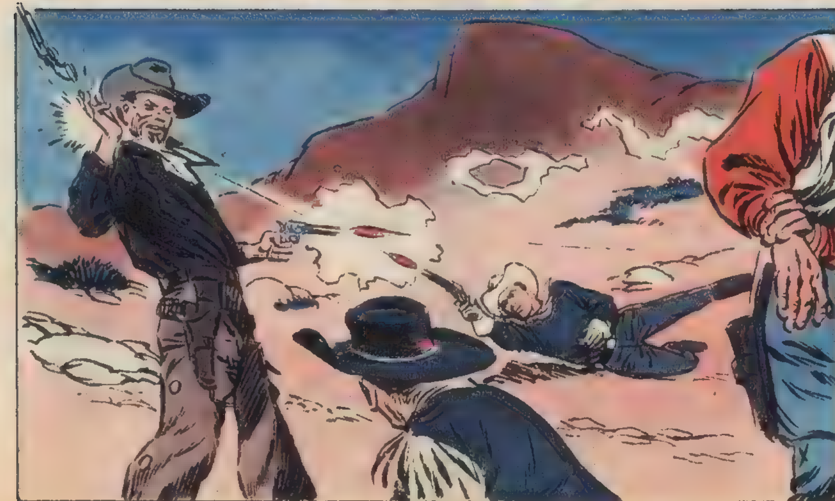

DAN HAD HIJ OOK NOG DE LOSLIGGENDE STEEN IN DE MUUR MOETEN ONTDEKKEN!

IK WIST WEL DAT ZIJ ZELF ME DE INLICHTINGEN ZOUDEN GEVEN DIE IK HEBBEN MOET!

HANDEN OMHOOG, GENTLE-MEN! JULLIE HEBBEN JE VERRADEN!

BEKEN DAT IK JULLIE NIET ERG PIJN HEB GEDAAN. DE GROTE KUNST BESTAAT ER NIET IN SNEL TE SCHIETEN... MAAR RAAK TE SCHIETEN!
EINDE

IN DE GREEP

Na een laatste blik op het lichaam van de dief te hebben geworpen... verlaten onze helden de grot.

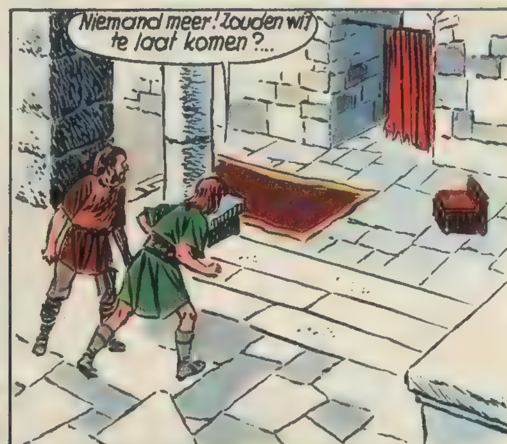

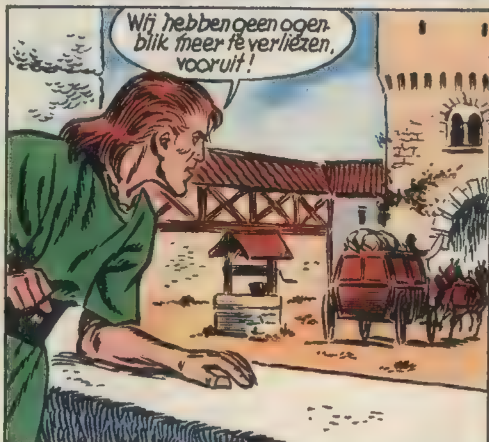

Over de vensterbank heenstappend, springen de twee mannen naar beneden!...

VAN DE ANGST

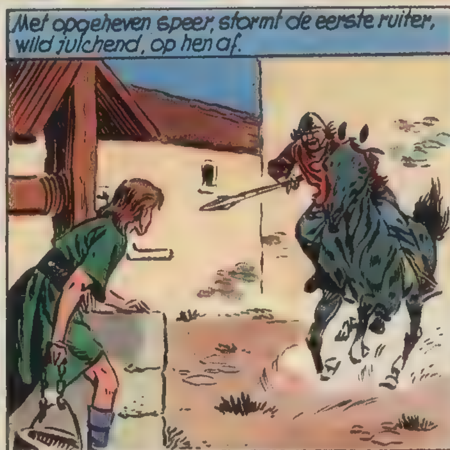
DOOR L. en F. FUNCKEN

Alvorens te sterven zegt de vijand van Harald hoe men uit de vergeetput kan geraken.

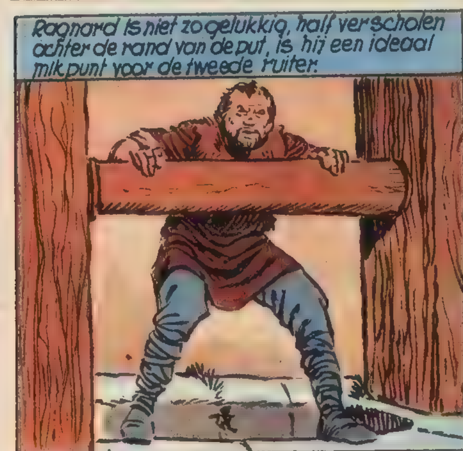

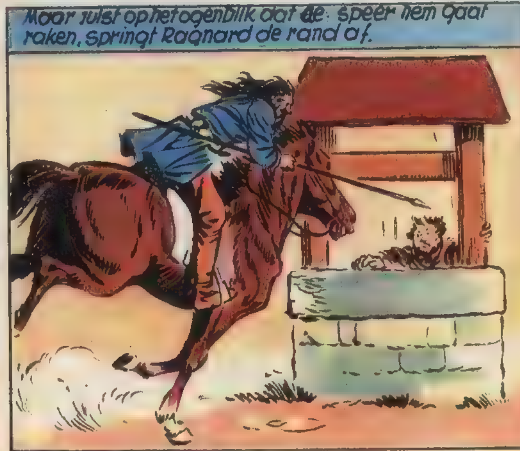

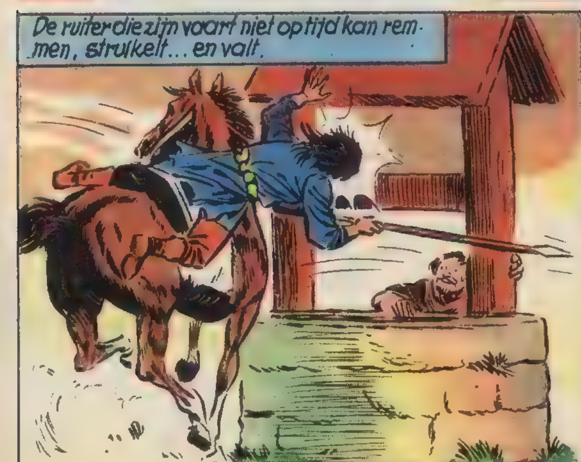

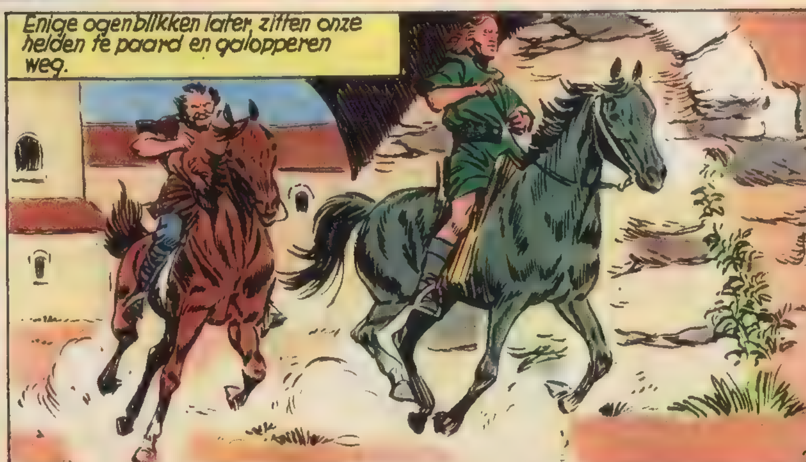

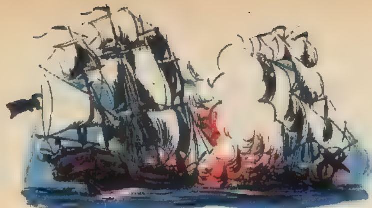

WORDT VOORTGEZET

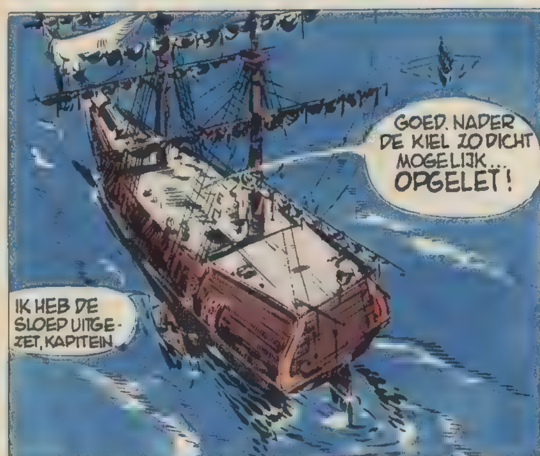
DE PIRATEN

Op het ogenblik dat Black Jack en zijn vriend de brik van Diego

van de CARAÏBEN

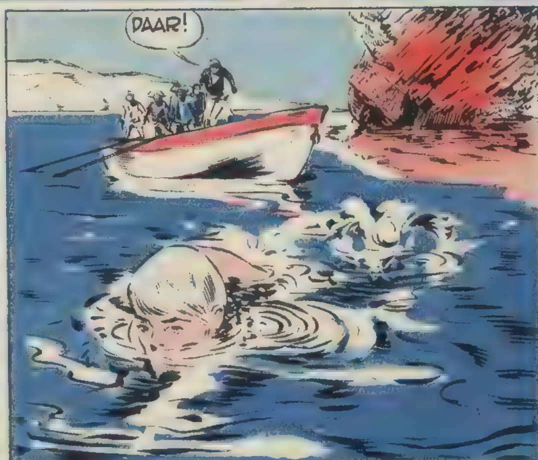
DOOR RENÉ LEONARD

in brand steken, komt deze laatste met zijn handlangers terug...

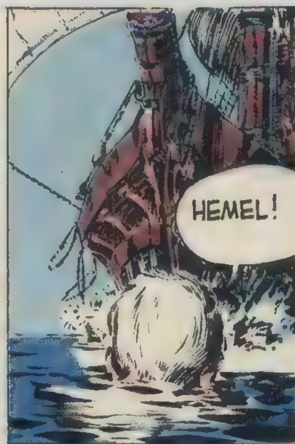

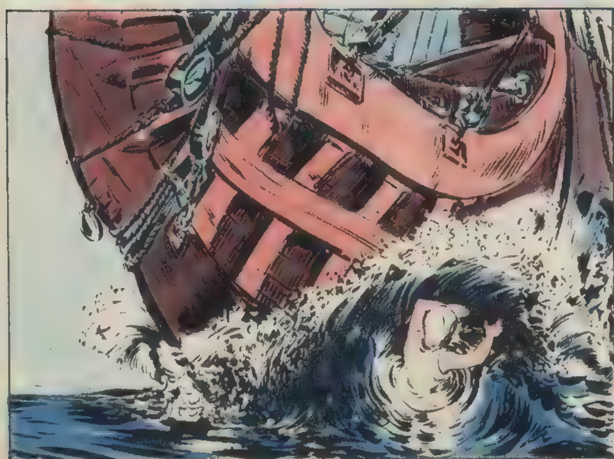

WORDT VOORTGEZET

De trein fluit driemaal...

VERHAAL VAN P. STEP
ILLUSTRATIE : W. VANCE

TONY TAYLOR lichtte even de gordijn op. De straat was leeg. De schitterende zon wierp de schaduwen van de daken in het bruine zand van de grond. Er was niets te zien. Het stadje was rustig, té rustig. Op andere zondagen zaten er mensen op de veranda, in de schaduw. De deur van het saloon ging dan voortdurend open en toe, de paarden stampten en de vrouwen kwamen uit de kerk. Maar vandaag lag de stad daar leeg en doodstil te blakeren in de zon. Aan de overzijde van de straat, op de eerste verdieping van een huis, zag Tony een gordijn bewegen.

Het was bij dokter Scott. Achter ieder gordijn stond er eigenlijk iemand... De stad was leeg omdat de mensen zich in hun woningen opgesloten hadden en beefden van angst. Tony liet de gordijn vallen en kwam terug naar de schrijftafel. Smith, de sheriff, die in een leunstoel zat bekeek hem.

— Gaat het beter, sheriff ? Doet je been minder pijn ?

— 't Gaat... maar ik kan me niet bewegen, zei de sheriff, en er gleed een pijnlijke trek over zijn gelaat.

Er viel een stilte. Men hoorde ergens in een stal een paard hinniken en veel verder af in de woestijn, die lag te roosteren in de zon, floot er een trein...

— Je ziet bleek, Tony, zei de sheriff.

— Ik ? zei Tony. Maar neen, het is de warmte !

Op de schrijftafel stond een fles whisky. Tony schonk een glas halfvol.

— Je zou beter niet drinken, zei de sheriff.

— Weet ik, maar het doet toch deugd ! antwoordde Tony.

Hij zette het glas aan de lippen en de alcohol brandde in zijn keel. Hij begon te hoesten en de tranen kwamen hem in de ogen. Toen hij de ironische blik in de ogen van de sheriff zag, was hij woedend en riep :

— Je whisky is geen rode duit waard !

Tony was zo graag een volwassen man geweest en hij was de kinderschoenen eigenlijk nog maar pas ontgroeid. Hij was nog te jong. Hij liep opnieuw naar het venster. In de straat was er niets veranderd. Van aan de smidse tot aan hotel Mulligan aan het andere einde van de straat, was geen levende ziel te bespeuren. Het scheen Tony toe alsof de lucht nog zwaarder, nog drukkender was geworden.

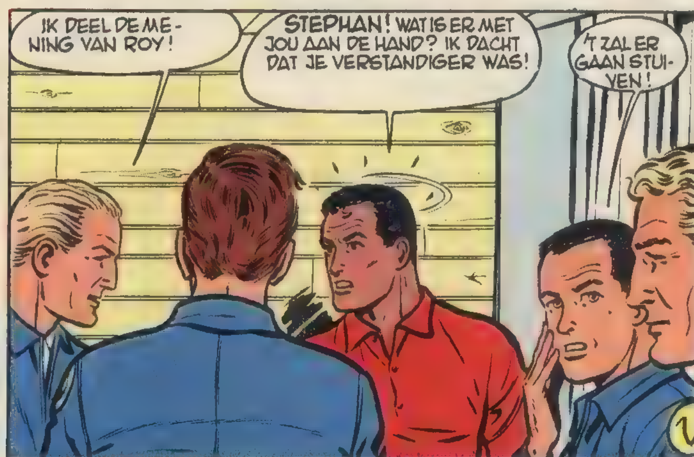
Kom mee naar pagina 24

DE 8e

Michel heeft zijn kandidaat-racers meegedeeld dat er

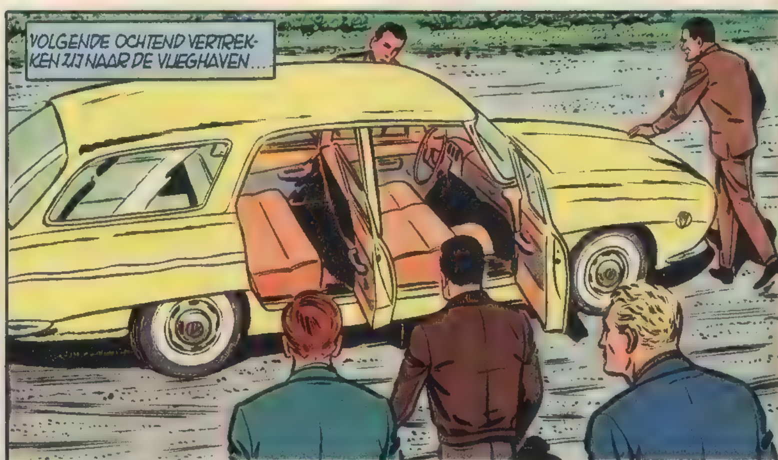
MAN

Vaillant Michel Vaillant

door Jean Graton

een 8e man wordt verwacht : de Rus Nicolas Olensky.

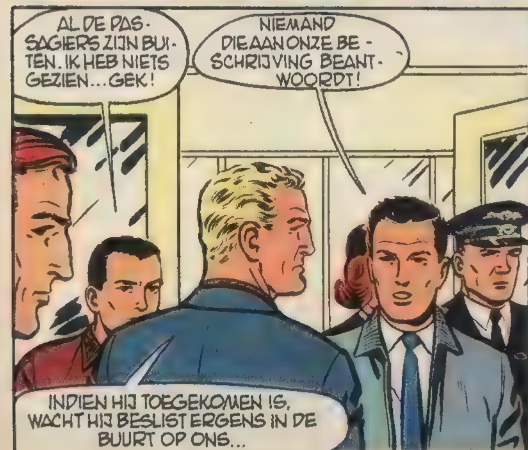

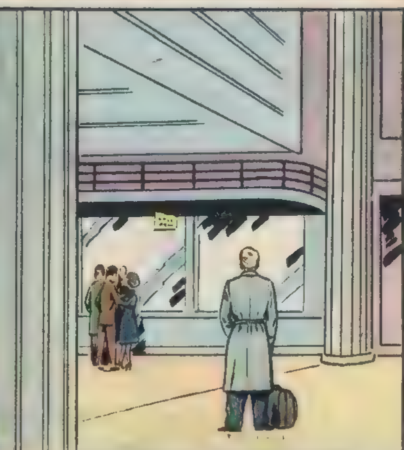

WORDT VOORTGEZET

DE TREIN FLUIT DRIEMAAL

Vervolg van pagina 21

Hij keerde zich om, liep weer naar de schrijftafel, nam het velletje blauw papier op dat tussen de inktpot en een doos patronen lag en hij las het telegram voor de honderdste maal : « Evans, Muller, O'Brady, hedenochtend uit de gevangenis ontsnapt. Komen naar Stone-City met de trein van 10 uur 20. Wees op je hoede, ze zijn gewapend ».

Tony keek naar de grote staanklok. De koperen slinger tikte het uur. Het was precies 10 uur en vijf minuten. Tony voelde een kramp in de maagstreek. Het was de angst, de angst die hem sedert uren besloop. Het zweet brak hem uit. Hij vreesde dat hij zou in zwijm vallen en hij klampte zich met beide handen aan de schrijftafel vast. Als in een droom hoorde hij de rustige stem van sheriff Smith :

— Je weet wel dat ik honderdmaal liever zelf zou gegaan zijn, Tony. Maar ik zit hier machteloos op mijn stoel gespijkerd. Ik weet immers dat de drie bandieten me zoeken... Mij niet alleen, dat spreekt vanzelf ! Indien ze mij kunnen doden, dan zullen zij opnieuw meester zijn van Stone-City, want na de eerste drie bandieten zullen ook al de anderen komen en gans de streek zal opnieuw geterroriseerd worden. Het is daarom dat wij Evans, Muller en O'Brady moeten arresteren voor zij onheil hebben gesticht. Waarom heb ik toch ook mijn been gebroken ? 't Is al te dom ! Ware mij dat ongeluk niet overkomen, zou ik thans reeds aan het station staan om ze op te wachten.

Tony kon zich beheersen. Hij bekeek de sheriff en zei :

— Je hebt gelijk, maar ik ben alleen, helemaal alleen. Hij wees naar de verlaten straat, naar de gesloten deuren en vensters, naar de stad die als het ware uitgestorven was. Iedereen was bang, bang voor de weerwraak van die drie godvergeten outlaws.

— Ik weet het, zei de sheriff. De mensen zijn bang. Ze verbergen zich alsof dat helpen kan ! Jij mag je niet verbergen, jij bent sheriff. Je hebt het baantje zelf aangevraagd. Ik heb je aanvaard. Wel, nu moet je je plicht doen !

Het was tien uur tien. Men hoorde de trein fluiten. Hij naderde... Opeens wist Tony dat zijn plaats niet meer in dat kantoor was. Liefst van al had hij zich verborgen net zoals de andere mensen uit het stadje. Hij had zich graag afzijdig gehouden van de strijd die zou losbarsten. Hij was geen held. Toen hij gevraagd had om adjunct-sheriff te worden, was Stone-City sedert zes maanden een rustig stadje. Hij was fier op de ster die op de linker borstzak van zijn hemd was bevestigd. Iedereen bekeek hem vriendelijk en eerbiedig. Hij had nooit gedacht dat hij eens zou geroepen zijn om drie bandieten te gaan arresteren. En welke bandieten !

Nu was het zo ver en hij was bang. Hij maakte een gebaar alsof hij zijn ster wou afrukken. De sheriff had het gezien.

— Doe dat niet, Tony ! zei hij. Indien je thans wijkt, dan zal je nooit een man worden ! Gans je leven zal je beschaamd zijn omdat je zo laf bent geweest.

— Ik ben geen lafaard ! riep Tony.

De oude sheriff haalde de schouders op en zei rustig :

— Och kom ! Dat zijn wij allemaal ! Je moet je angst overwinnen en toch je plicht doen !

Het was tien uur vijftien minuten. Tony greep zijn zware koppel, gespte hem vast, greep zijn revolvers en zijn hoed, liep nogmaals naar het venster en hief de gordijn op. Er was geen mens te bespeuren. De angst woog loodzwaar op de stad, zo zwaar als een zomeronweer. Er was dus in gans de stad geen man die de moed had het gevaar in ogen te zien en het af te weren ? Alle mensen in die stad zegden of dachten : « De sheriff moet maar gaan ! Ten slotte is het zijn zaak ! ».

Tony bekeek zijn handen en zag dat ze beefden. Hij veegde zijn klamme handpalmen aan zijn hemd af. De trein floot opnieuw. Hij was nu vlakbij... Tony keek niet meer om. Hij trok de deur open en ging buiten. Hij stond daar alleen, alleen met zijn lange schaduw zuiver afgetekend op de donkere grond en hij begon in de richting van het station te marcheren...

Eensklaps hoorde hij links in de straat een deur toeslaan. Het was bij dokter Scott, en het was de arts zelf die van de trappen kwam gelopen.

— Ik ga met je mee, Tony ! riep hij.

En toen kwamen nog andere mannen buiten. Ze kwamen uit de winkel, uit het saloon, uit de smidse. Eerst waren het er tien, dan twintig en ten slotte was gans de stad bereid het dreigend gevaar te bezweren. Het had volstaan dat één enkele man zijn angst overwon, opdat zij de angst allemaal meester werden en opdat zij samen zouden oprukken om de bandieten de weg te versperren.

Zij gingen naar het station en rustig zagen zij de trein naderen...

EINDE

BIJ HET GRAF VAN RAMSES II

TEKST EN TEKENINGEN : FEDOR

OP HET EINDE VAN DE XIXe EEUW WERDEN ER IN EGYPTE EEN HELEBOEL ARCHEOLOGISCHE VONDSTEN GEDAAN. DE MAUSOLEA VAN GROTE FARAO'S WERDEN ONTDEKT MAAR, HELAAS, LEEG. AL DE RIJKDOMMEN WAREN ER UIT GESTOLEN! DE GELEERDEN HADDEN DE HOOP REEDS OPGEGEVEN NOG OVERBLIJFSELEN UIT HET GROOTSE VERLEDEN VAN EGYPTE TE ONTDEKKEN, MAAR IN DE LENTE VAN HET JAAR 1881, IN HET BUREAU VAN EEN LONDENSE EGYPTOLOOG...

IK KOCHT DIE PAPYRUSROL TE LOEKSOR. IS ZE IETS WAARD?

ZE HEEFT EEN ONSCHATBARE WAARDE. ER IS SPRAKE OVER EEN FARAO VAN DE XXIe DYNASTIE, WIENS GRAF NOG NIET WERD ONTDEKT.

DE PAPYRUSROL WERD ONGETWIJFELD GESTOLEN UIT EEN MAUSOLEUM DAT WIJ NOG NIET KENNEN. IK MOET KAIRO ONMIDDELLIJK VERWITTIGEN!

ENKELE DAGEN LATER, IN DE EGYPTISCHE HOOFDSTAD.

ONZE LONDENSE CORRESPONDENT IS FORMEEL: DE PAPYRUSROL IS ECHT. HIJ WEET ECHTER NIET WAAR ZE VANDAAN KOMT.

DAN MOETEN WIJ DAT UITVISSEN, PROFESSOR!

WEES VOORZICHTIG! GA NAAR LOEKSOR ALS TOURIST! LOGEER IN EEN HOTEL WAAR VEEL AMERIKANEN ZIJN EN TRACHT HET VERTROUWEN VAN DE ANTIQUAIRS TE WINNEN!

INDIEN JE TOONT DAT JE IETS AFWEET OVER DE ZAAK, DAN ZULLEN ZE BESLIST ENKELE WAARDEVOLLE STUKKEN VOOR DE DAG HALEN...

GOED, DIE ZAL IK DAN KOPEN EN IK ZAL TRACHTEN UIT TE MAKEN WAAR ZE VANDAAN KOMEN!

TWEE DAGEN DAARNA STOND DE AMATEUR-DETECTIVE TE LOEKSOR EN HIJ BEGON ONMIDDELLIJK MET ZIJN ENQUÊTE. HIJ BEZOCHT IEDER ANTIQUARIAAT...

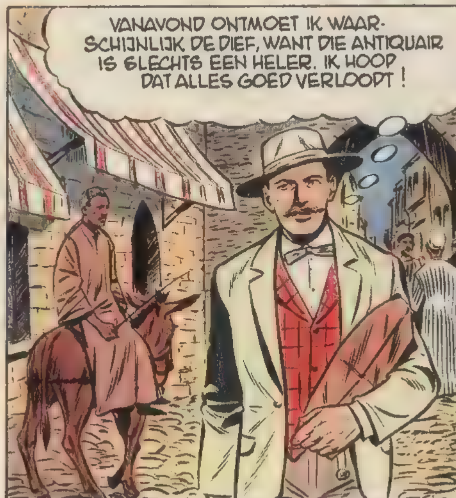
1

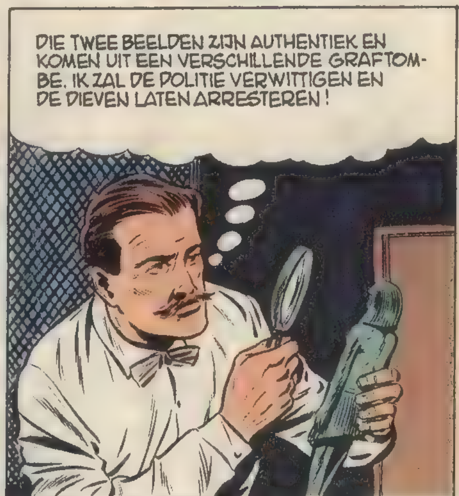

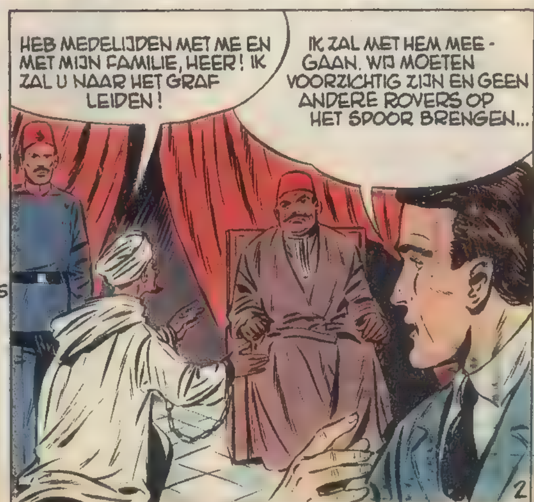

DE DIEVEN LEGDEN VOLLEDIGE BEKENTENISSEN AF. DE AMATEUR-DETECTIVE WERD ECHTER ERNSTIG ZIEK EN DAAROM STUURDE HET MUSEUM VAN KAÏRO EMILE BRUGSH BEY NAAR LOEKSOR. DEZE LAATSTE VERNAM VAN ABD-EL-RASUL DAT HIJ EN ZIJN FAMILIE BEELDEN EN VOORWERPEN VERKOCHTEN AFKOMSTIG UIT EEN ONDERAARDSE GRAFTOMBE IN DE ROTS UITGEHOUWEN.

OP 5 JULI 1881 VERLIETEN DRIE MANNEN LOEKSOR OM DE FABELACHTIGE SCHAT TE GAAN ZOEKEN.

EEN SOMBER OORD!

DE UREN GAAN VOORBIJ.

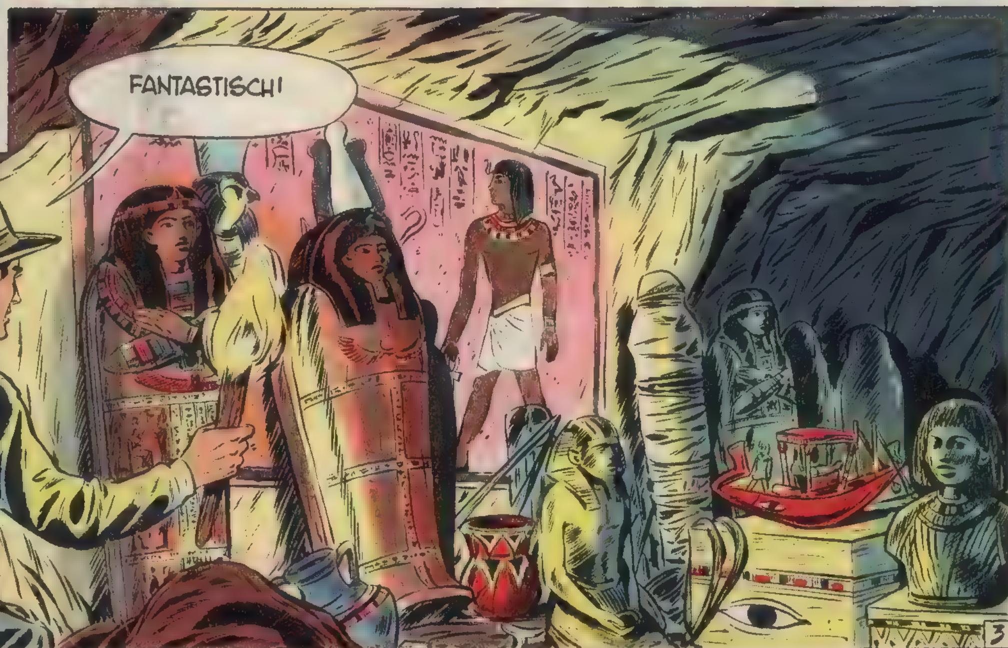

HIER IS HET! JE MOET DIE GROTE STENEN AFWENTELEN...
GOED, DAT ZULLEN WIJ DOEN!

?

NU MOET JE IN DE SPELONK AFDALEN EN JE MOET EEN TOORTS MEENEMEN, WANT HET IS DAAR PIKDONKER!

DIE PUT IS BESLIST DERTIG METER DIEP! IK HOOP DAT HET GEEN VALSTRIK IS!

WAT IS HET HIER AKELIG!

FANTASTISCH!
3

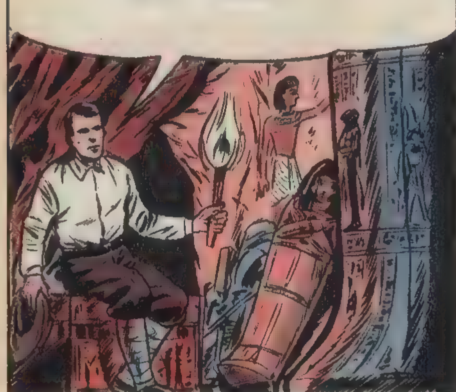

EMILE BRUGSH STOND INDERDAAD VOOR EEN DER BEROEMDSTE FARAO'S VAN EGYPTE: RAMSES II, DE GROTE, DIE 70 JAAR REGEERDE EN EEN GROOT RIJK VEROVERDE. HIJ LIET REUSACHTIGE TEMPELS BOUWEN, O.M. DIE VAN KARNAK EN LOEKSOR.
3.000 JAAR NA ZIJN DOOD STOND EEN EUROPEAAN VOOR HEM, SPRAKELOOS VAN VERBAZING EN VAN BEWONDERING!

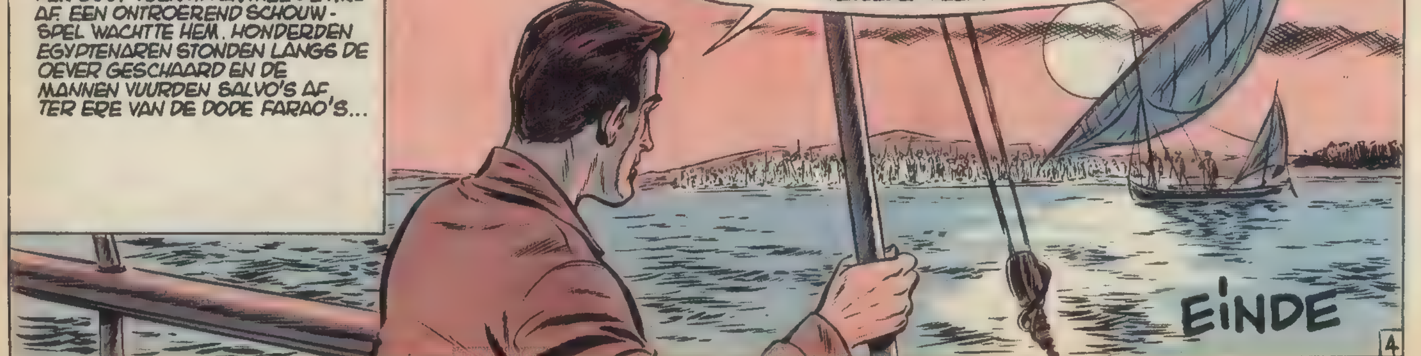

Volgende week : ONTSNAPT UIT FORT JOUX.

Een ander vond het naar zijn zeggen wel interessant, waarop hij hatelijk liet volgen :

— Het blijft onbegrijpelijk dat een zo machtige organisatie als de Amerikaanse geheime dienst zulke blunders maken kan ! Onverantwoordelijk is het iemand als smokkelaar te doodverven als er niets aan de hand is. Deze vier heren kunnen er ten slotte ook niets aan doen. Om hun ondankbaar werk te belonen laat ik mij vrijwillig fouilleren.

Zo'n sportief voorstel had niemand verwacht en na wat heen en weer gepraat volgden alle studenten zijn voorbeeld. Vooral inspecteur Buzet was over dit voorstel best te spreken. Ook als het onderzoek niets opleverde — hetgeen inspecteur Liebricht bij voorbaat aannam — dan waren zij van alle verantwoordelijkheid af.

Zo verheugd was mijnheer Buzet over de afloop, dat hij bij de douaneloods zelfs een naar zijn smaak bijzonder slechte sigaret van inspecteur Liebricht aannam. Het bevreemdde hem wel, dat hij er geen vuur bijkreeg. Voor hij zich hierover kon uitlaten was inspecteur Liebricht verdwenen. Het hoofd van de gezagvoerder had het anders zo rustig bloed van inspecteur Liebricht behoorlijk van de kook gebracht. Terwijl hij mijnheer Buzet de sigaret aanbood was de gezagvoerder voorbij geglipt en diens opvallend rode haar had de geest van de inspecteur een fractie van een seconde verlicht. Met een serie verontschuldigingen « Sorry, I beg your pardon, excuse me » schoof de inspecteur door de trage rijen wachtenden tot hij de gezagvoerder in het elvolle luchthavenrestaurant terugvond, in geanimeerd gesprek met een rijk uitziende heer. Een surveillerende politie-agent, wiens misnoegen inspecteur Liebricht had opgewekt door zijn renpartij, wist hij er in het voorbijgaan toe te overhalen hem te volgen. Als maar verontschuldigingen uitdelend, stevende de inspecteur op de roodharige Amerikaan af. « Stoor ik erg ? », vroeg hij beleefd. De gezichten der beide mannen logenstraften volkomen hun « helemaal niet mijnheer ».

— Ik wil U enkel een Nederlandse sigaret aanbieden voor uw verzameling. Zover ik begrijp spaart U sigaretten en voor U moet een Nederlandse sigaret zeker tot de meer zeldzame exemplaren behoren. U vliegt toch alleen tussen de States en Engeland. Is het niet ?

Een minder aandachtig toeschouwer dan inspecteur Liebricht zou de reactie van de Amerikaan zeer natuurlijk gevonden hebben. Enthousiast tikte hij de inspecteur op de schouder en zei :

— Dat vind ik verduiveld aardig van U, mijnheer. Ik neem uw aanbod graag aan.

— U zult wel een hele verzameling bij elkaar hebben ?

— Daar kunt U van op aan. Alleen de Amerikaanse merken al vormen een kostbaar bezit.

— Weet U wat ik zo vreemd vind ? U hebt in het vliegtuig ook van uw landgenoten en de Engelse studenten sigaretten aangenomen. Als Amerikaan moet U toch al lang in het bezit zijn van de Amerikaanse sigaretten ! Voorts komt U enkele keren per week in Londen en dus zult U ook wel de meeste Engelse merken hebben. U wilde zo duidelijk aantonen dat U sigaretten spaart, dat ik de vrijheid neem er niets van te geloven. Hebt U misschien nog iets anders gekregen dan sigaretten ?

Hier stokte het gesprek. De Britse politie-agent, die tot dan toe niet begrepen had wat van hem verlangd werd, maar desondanks op een afstand had staan luisteren, vond de tijd gekomen om zich bij het gezelschap te voegen — temeer daar de inspecteur hem een duidelijke wenk gaf. Intussen was de vriendelijkheid van de gezagvoerder omgeslagen in een stormachtige woede.

— Mijnheer, wat wilt U van mij ?

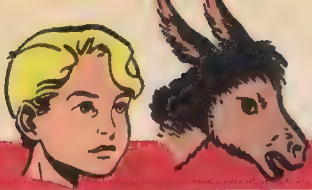
— Mag ik U allebei beleefd verzoeken met deze agent en mij naar de luchthavenpolitie te gaan ?

Hoe goedaardig het verzoek ook klonk, geen der beide mannen vond het verstandig te weigeren. In de drukte probeerde de gezagvoerder zijn sigarettenetui te verliezen, hetgeen bij de inspecteur de laatste onzekerheid deed verdwijnen. Hij nam het dure slangenlederen voorwerp van de agent, die het tussen opzijspringende voeten had opgevist, aan en zocht naarstig de inhoud af.

— Vreemde sigaretten roken sommige mensen, ik moet toch ook eens zo'n rokertje kopen, zo was zijn commentaar. Onderwijl duwde hij de Amerikaan een in een sigarettenpapiertje gewikkeld filmrolletje onder diens bleekgeworden neus. Dit was voor de agent het moment om zijn handboeien te gebruiken. Mijnheer Buzet toonde niet de geringste naijver over het resultaat van inspecteur Liebricht. Hij omhelsde hem hartelijk zoals alleen een Fransman dat kan. Even tevoren had de inspecteur hem echter verzekerd dat mijnheer Buzet de sleutel van de oplossing gevonden had door een sigaret aan te nemen.

— Immers, zo meende hij, hoe zou ik anders aan die sigaretten gedacht hebben ? Op uw intellectueel gezicht kon ik daarbij lezen hoe dwaas het van die roodharige duivel was om sigaretten te gaan verzamelen die hij al had. Het mannetje, dat zich zo sportief wilde laten fouilleren was nog handiger. Terwijl wij de studenten moesten onderzoeken zou die gezagvoerder alle tijd krijgen om zijn filmrolletje in het restaurant af te leveren. Men moet nooit proberen té slim te zijn.

HARRY BOUTS

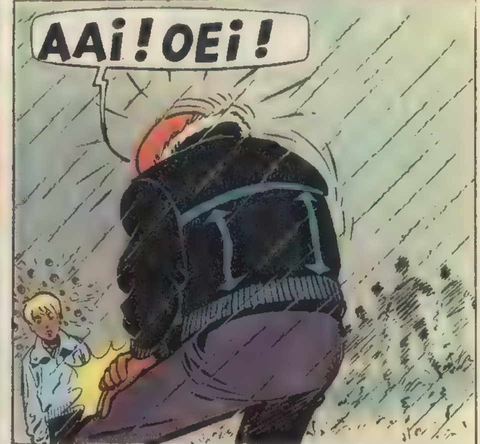

HET GEVECHT

Teddy heeft Samson uitgedaagd voor een duel. Het is

IN DE BERGEN

EEN AVONTUUR van POM en TEDDY

DOOR F. CRAENHALS

bijna zeker dat hij de nederlaag zal lijden...

NIET BANG VOOR DE KOUDE DANK ZIJ HET SUPER MAGAZIJN

NOPRI

Gisteren als vandaag NOPRI-prijzen altijd laag!

a Wollen muts - gebreid in ribbelsteek - Model versierd met pompon en gestreepte boord in afstekende kleuren - Het mutsje is wit. **65,-**

b Warme sjaal met fantasietekeningen - Schots geruit of geblokt. **20,-**

c Pulls Helanca - model met lange mouwen - ronde halsuitsnijding - boordje versierd met knopen - Ritssluiting in de rug - Geassorteerde kleuren - Maten 2, 3, 4 jaar.
Maat 2 **110,-**
+ 10,- per maat

d Helanca skibroeken geassorteerd met de pulls Helanca - Vooraan een ceintuur, elastiek in de rug - Wordt onder de voet vast gehouden met een elastiekje - Maten 45, 50, 55 cm.
Maat 45 cm **115,-**
+ 15,- per 5 cm

a Wollen hemd - Schotse tekening of pied de poule - Halswijdte : 28 à 35 - Krimpvrij.
Halswijdte 28-29 **65,-**
+ 10,- per 2 maten

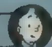
b Broek in Raylon - fantasie - 2 zakjes opzij, 1 op de rug - regelbaar ceintuur - Maten 6 tot 16 jaar.
Maat 6 **195,-**
+ 10,- per 2 maten

a Wollen mutsje met pompon - gebreid in dikke ribbelsteek - rijke keuze aan mooie kleuren. **75,-**

b Wollen pullovers jacquard weefsel - model met lange mouwen - uitgebreide kleurengamma.
Maten 4, 6 en 8 jaar **295,-**

c Wantjes in zuivere wol voor kinderen - met de hand gebreide jacquard tekening - geassorteerde kleuren.
Maten 3 tot 6 jaar **45,-**

d Broek in fijn geribt fluweel - 2 zakjes opzij - elastiek in de rug - Maten 6 tot 14 jaar.
Maat 6 jaar **125,-**
+ 10,- per 2 maten

De Kuifje's Bon SCHENKT JE De aardrijkskunde in kleuren

België
Europa
Amerika

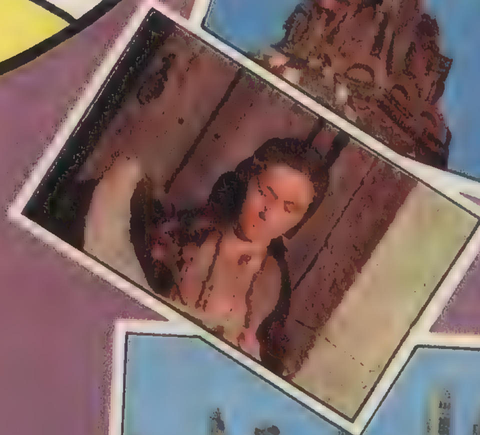
1

2

3

In deze collectie ontdek of herontdek je de schoonheden en de natuurlijke schatten van je eigen land en van gans de wereld. De albums Aardrijkskunde zullen je niet alleen boeien, maar ook je geest verruimen en verrijken. Je zal die albums graag illustreren met de prachtige kleurenfoto's die je gratis geschonken worden door de **KUIFJE'S BON.**

50 KUIFJE'S punten voor een reeks van 10 kleurenfoto's.

Stuur je bons naar de **Kuifje's Bon**, P.H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7, ruil ze in de **Kuifje's Winkel**, zelfde adres, of in een van de warenhuizen **A l'Innovation.**

Op de producten van volgende firma's staat er een KUIFJE'S Bon :

Victoria — Materne — Colgate — Palmolive — Prosmans — Clé d'Or — Hacosan — Pana — Nosta — Vulpen Le Tigre — Palmafina — Ju'cy & Whip — Vandenheuvel — Kuifje's Fruit — Lombard uitgaven — Toselli.

Wie laatst lacht...

TEKENINGEN BERCK
TEKST KRAS

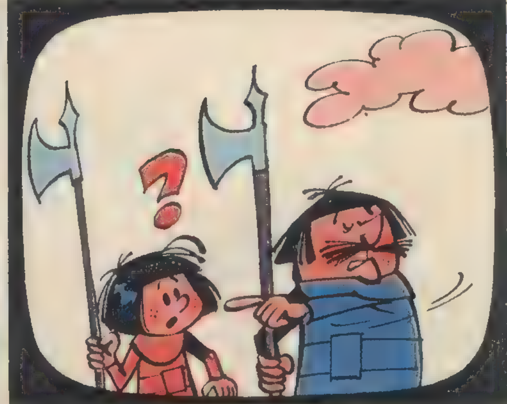

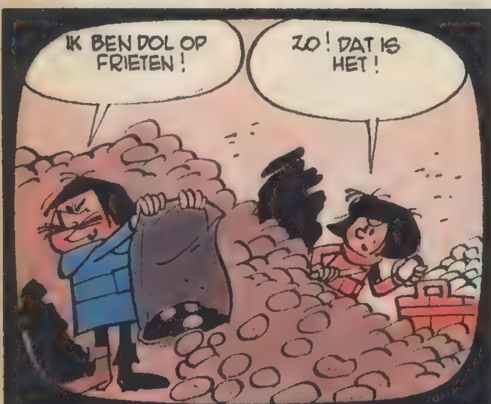

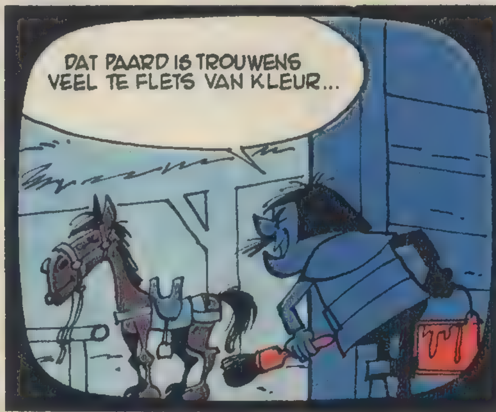

DIT ZAL HEM LEREN...
LEKKER, NOG EEN DAG FRIE- TEN

... FRIETEN ETEN...
PLONK

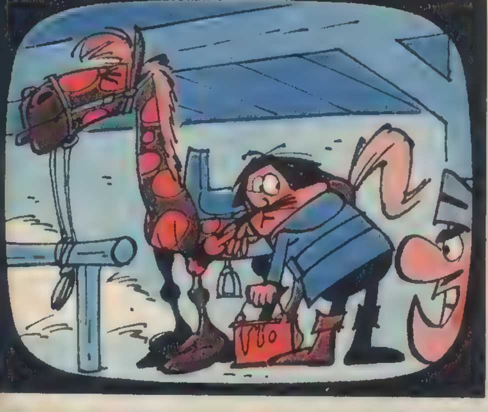
MERLIJN, ZADEL MIJN PAARD!

WACHT MAAR! IK VIND WEL IETS OM ME TE WREKEN...

DAT PAARD IS TROUWENS VEEL TE FLETS VAN KLEUR...

IK ZAL DE BAAS VERTELLEN DAT ZIJN PAARD GEZADELD IS...

IK BEN EIGENLIJK VEEL TE HARD VOOR DIE ARME BONIFACIUS GEWEEST. IK ZAL HET WEER GOED MAKEN...

WEET JE WAT, MERLIJNTJE, VLIEGEN MOET JE MET HONING VANGEN EN NIET MET AZIJN.
DAT IS AARDIG GEZEGD, BAAS!

MIJN PAARD!

PRINCIPES ZIJN NUTTIG!

MAAR JE MOET ER OOK VANAF KUNNEN STAPPEN!

ALS HIJ ZO DOL OP SCHILDEREN IS...

ZULLEN WIJ HEM ZIJN KANS GEVEN...
VERF
VERF
VERF
VERF
VERF
VERF
VERF

Onze vrienden logeren bij dokter Noël en daar ontvangt Jari een eigenaardige brief...

DE ERFENIS

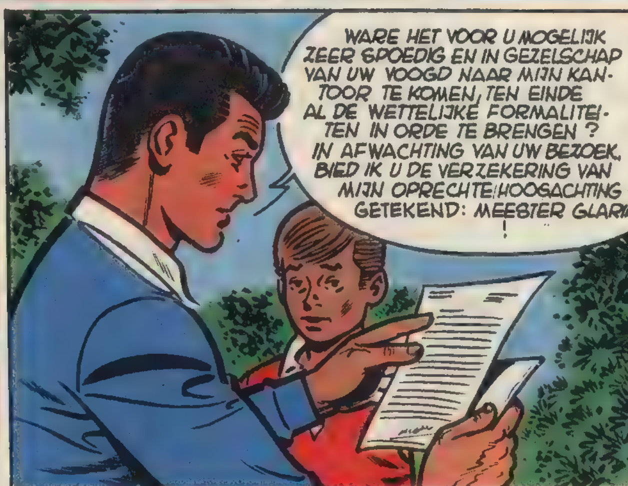

VAN JARI

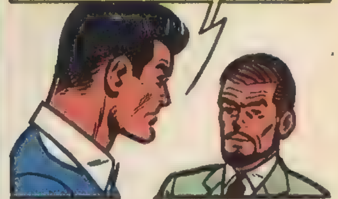
DOOR R.REDING

WORDT VOORTGEZET

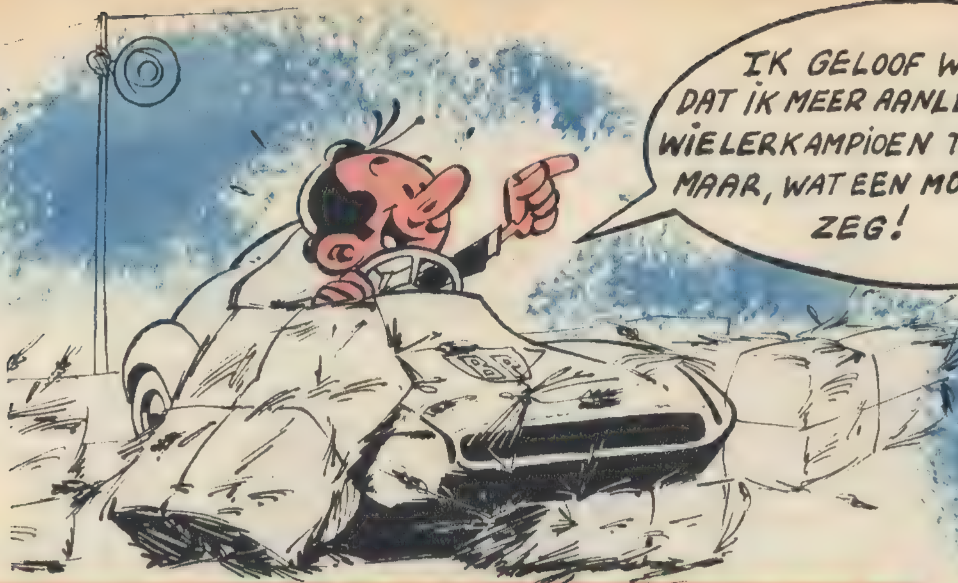

ATTENTIE, VRIENDEN VAN DE KUIFJE'S CLUB !

HET gebeurt zeer vaak dat vrienden die zich willen laten inschrijven in de grote Kuifje's Club het reglement niet of niet aandachtig hebben gelezen. Ze vergeten dan ofwel hun geboortedatum mee te delen ofwel de cotisatie te betalen (20 F. voor België — 1 postzegel van één gulden voor Nederland). Wij hebben daardoor méér werk en zij moeten véél langer op hun lidmaatschapskaart wachten...

Wil je zeer spoedig je lidmaatschapskaart en je kenteken ontvangen, zorg er dan voor stipt te doen wat er gevraagd wordt. Het is niet moeilijk en ook niet ingewikkeld : volledige naam en adres in duidelijk geschreven drukletters — geboortedatum — 20 F. voor België, 1 postzegel van één gulden voor Nederland. De abonnees hoeven niet te betalen. Zij moeten echter wél hun geboortedatum en hun abonnementsnummer vermelden. Lees KUIFJE nr 27-31-35 en 39 NOG EENS !

de weg der JONGEREN

Te Charleroi werd dit jaar de grote sensationele finale betwist van de Weg der BP Jongeren, georganiseerd met de medewerking van het Jeugdblad Kuifje. Er waren 6.000 toeschouwers !

Camille Fichefet presenteert de Belgische BP kampioen 1963. Achteraan links zie je onze tekenaar Dino Attanasio.

Onze vriend Attanasio, vader van Spaghetti, was naar Charleroi gekomen om de jonge kampioenen te kunnen toejuichen.

DE WINNAARS

1. Serge Goffin, nr 4 — Namen
2. Johan Van De Cappelle, nr 13, Roeselare
3. Luc Van Laere, nr 15, Brussel
4. Jozef Becu, nr 9, Genk
5. Philippe Gindt, nr. 14, Andenne
6. Pierre Claessens, nr 6, Nieuwpoort
7. Gerard Houtteman, nr 12, Doornik
8. Marc Demeester, nr 11, Lokeren
9. Gerard Darche, nr 8, Paliseul
10. Viviane Janssens, nr 3, Antwerpen
11. Bernard Dewaide, nr 5, Wenduine
12. Benoit Ducobu, nr 7, St.-Ghislain
13. Daniel Rubens, nr 2, La Louvière.
14. Daniel Jallet, nr 10, Rochefort
15. Mireille Maes, nr 1, Tielt

De ballonnetjeswedstrijd ingericht door KUIFJE kende een zeer groot succes.

Luc Varenne en Jean-Claude, een radioreporter, betwisten een heuse achtervolgingswedren. Zij worden na afloop geïnterviewd door Camille Fichefet.

Een kiekje op de ballonnetjes en de geestdriftige deelnemers even voor de ballonnetjes de lucht werden ingelaten.

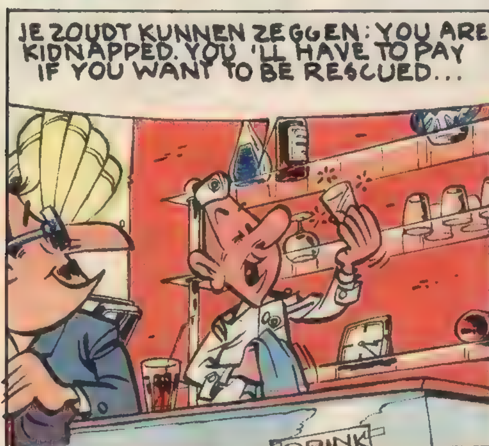

SPAGHETTI

Provolone kent nog altijd geen En

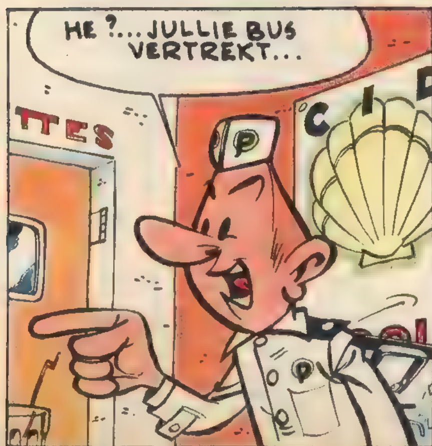

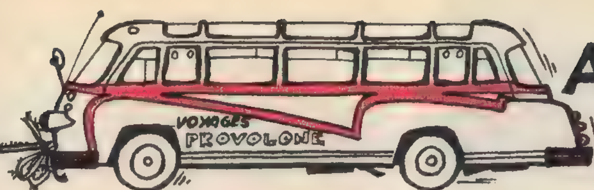

PARIJS

DOOR **ATTANASIO**
TEKST: GOSCINNY

s de wanhoop nabij.

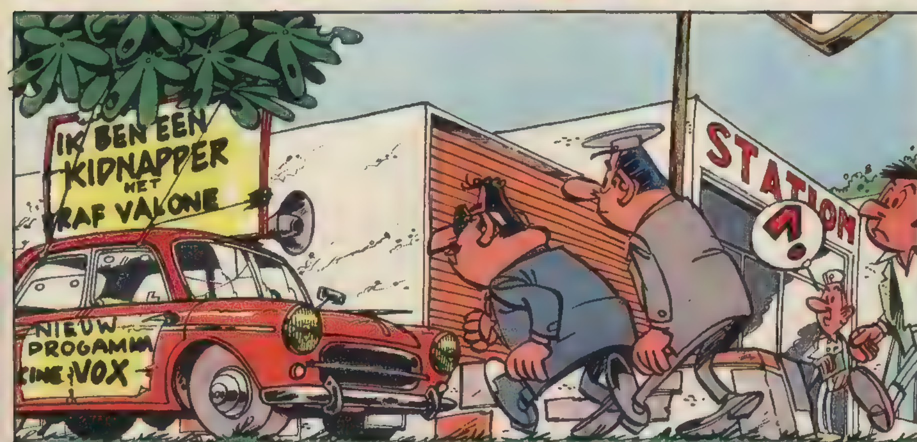

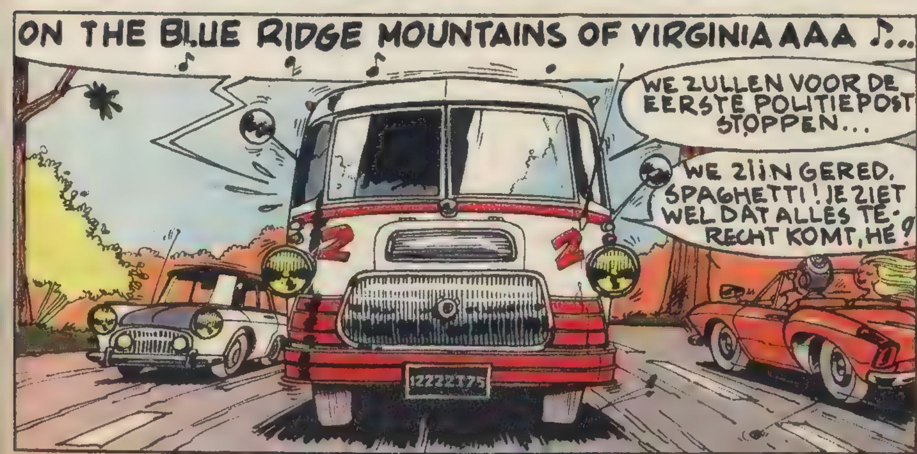

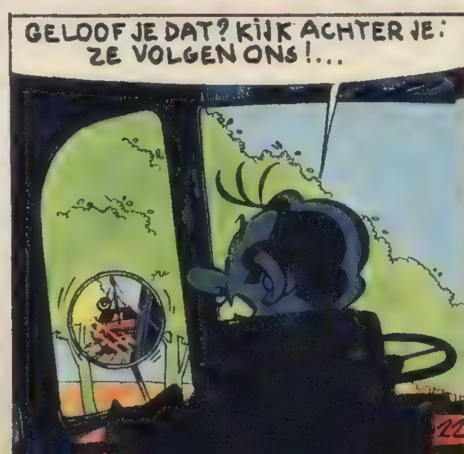

Op speurtocht met R

MIJNHEER X SLAAT TOE OM

Roman door
A.P. DUCHATEAU
GEILLUSTREERD
DOOR TIBET

HOOFDSTUK 9

RIK ZET DE ACHTERVOLGING IN

ER klonk een lichte aarzeling in de stem van Wolf. Het was duidelijk dat hij dacht aan de gevaren waaraan hij zich zou blootstellen.

— Ik begrijp uw houding, zei de commissaris. Een politieman die ongeveer uw gestalte heeft en net eender gekleed is, kan uw plaats innemen. Het is mogelijk dat die oplossing mijnheer X wantrouwig maakt, ten minste wanneer hij u van ziens kent... Ik wil er echter wel aan toevoegen dat het donker zal zijn en mijnheer X er waarschijnlijk helemaal niets van zal merken.

— Neen, commissaris, ik ben van geen kleintje vervaard. Ik ga naar het rendez-vous !

— Bravo ! Ga ook naar de bank, haal — laat ons zeggen — 5.000 dollar af. Noteer de nummers van de bankbiljetten zorgvuldig, leg ze dan in een boekentas bovenop een paar oude kranten... Laat ons hopen dat X onze list niet onmiddellijk door heeft !

— O.K. !

Wolf stond op en reikte de commissaris de hand.

— Tot vanavond, commissaris !

— Tot vanavond ! Hartelijk dank... Aai !

De Amerikaan had de hand van de commissaris voor een tweede keer te krachtig in zijn stevige knuist gedrukt.

ER IS NOG STEEDS MEER DAN EEN VERDACHTE !

Toen de Amerikaan weg was wendde Rik zich tot de commissaris en de inspecteur en zei :

— Er is een detail dat ik je nog niet verteld heb : Ik heb de advertentie gevonden bij Boursin Ze is uit diens zak gevallen !

— Dat is dus je verdachte nummer 1 ! zei Kempers ironisch.

— Dat weet ik nog niet, inspecteur. Maar die man boezemt me geen vertrouwen in en zijn privé-secretaris nog veel minder !

— Vanavond zullen wij meer weten, zei de commissaris. Indien wij de vogel in de val kunnen lokken !

— En wie is jouw verdachte nummer 1 ? vroeg Rik.

— Nog steeds dezelfde !

— Wat bedoel je ?

— Ik verdenk nog steeds Guy Merouet ! Indien hij schuldig is, dan is hij, samen met een handlanger, binnengedrongen in de woning van Leriche. En wie bewijst me dat het niet zijn handlanger is die naar Wolf heeft getelefoneerd ?

— En wat denk je over Meursault ? Weet je ook hoe hij de avond van de dood van Leriche heeft doorgebracht ?

— Hij heeft een alibi, antwoordde Kempers. Maar dat alibi is moeilijk te controleren ! Meursault zegt dat hij naar de bioscoop Astor is geweest voor de vertoning van negen uur en dat hij pas na elf uur uit de bioscoop is gekomen. Hij heeft ons een ticketje getoond, dat had hij bewaard. Maar dat is nog geen bewijs. Het is mogelijk dat hij om negen uur de bioscoop is binnen gegaan om even later weer buiten te komen !

Vertrek voor kilometerpaal 52

Tweeëntwintig uur. Kempers en Rik Ringers wachtten samen met de commissaris in diens kantoor op een telefoontje van Wolf.

De namiddag en het begin van de avond hadden de politiemannen gebruikt om het hele plan nauwkeurig uit te stippelen. Op het binnenplein stond een prachtige cabriolet **Delahaye** Grand Sport... van 1935.

— Kempers ! Ben je er wel zeker van dat wij met die wagen iets kunnen doen ? vroeg Baardemakers een tikkeltje wantrouwig.

De inspecteur lachte.

— Maar natuurlijk, commissaris ! 't Is een vriend die me zijn wagen heeft geleend. Ik heb er al vaak mee gereden. Die Delahaye ligt piekfijn op de weg en er steekt een nieuwe motor in. We halen makkelijk de 200 km per uur !

— In ieder geval ziet hij er absoluut onschuldig uit ! zei Rik spottend.

— Wacht maar, wacht maar, antwoordde Kempers, tot wij straks op de weg zijn ! Die Delahaye zal jouw M.G. verpletteren !

— Goed, goed ! Dat zien we dan wel ! Maar denk er om, het is geen race.

Op dat ogenblik rinkelde de telefoon. Het was Wolf.

— Ik vertrek, commissaris. Alles is in orde. Tot straks !

— Ik zeg je niet « veel geluk » ! zei de commissaris.

Hij haakte de hoorn onmiddellijk in en riep :

— Kom op !

Baardemakers sprong overeind en schoof zijn zetel een eind van zich af.

Lichtflitsen in de nacht

Vijf minuten voor middernacht. De M.G. van Rik Ringers stond verscholen naast een boom, opzij van de weg en op tweehonderd meter afstand van kilometerpaal 52. In zijn achteruitkijkspiegel hield de reporter de weg in het oog. Naast hem zat Baardemakers die stilzwijgend zijn pijp rookte.

Eveneens opzij van de weg, op tweehonderd meter van dezelfde kilometerpaal, doch aan de andere kant, stond de Delahaye van Kempers met gedoofde lichten.

Twee minuten voor middernacht. Rik schrok op. Het geluid van een regelmatige vaste stap weerklonk Baardemakers keerde zich om om naar de weg te kijken en zei :

— Er gaat een man naar de kilometerpaal. Hij houdt een boekentas in de hand. Het is heel zeker Wolf.

Rik draaide zich op zijn beurt naar de weg toe. Hij wierp een blik op zijn armbanduurwerk en zag dat het nog één minuut voor middernacht was. De man was viakbij de kilometerpaal gekomen en bleef staan.

Eensklaps hoorden ze het geronk van een motor. De lichten van grote koplampen doorboorden de duisternis. Een auto kwam uit de richting Parijs. Rik en Baardemakers knipperden met de ogen. Ze werden verblind door het felle licht, maar de auto reed zonder vertragen voorbij. Het was een vals alarm.

Middernacht. Opnieuw weerklonk het geronk van een motor. Lichtbundels boorden door de duisternis. Een voertuig kwam uit de richting van Soissons. Met gespannen aandacht wachtten Rik en Baardemakers de gebeurtenissen af. Een reusachtige vrachtwagen reed langzaam voorbij hun schuilplaats. Toen de camion voorbij was, keek Rik Ringers opnieuw naar de kilometerpaal en hij kon zijn eigen ogen haast niet geloven : Een auto was met gedoofde lichten gestopt aan de overzijde van de weg.

— Pas op ! commissaris ! zei Rik Ringers terwijl hij zijn motor aanzette. Daar staat een auto vlakbij de kilometerpaal.

— Versper hem de weg ! beval Baardemakers terwijl hij zijn revolver trok.

De M.G. beschreef snel een boog en kwam dwars over de weg te staan, maar op hetzelfde ogenblik sprong de wagen — een grote Chrysler — vooruit en kwam recht op de M.G. van Rik Ringers af. De

k Ringers
MIDDERNACHT

chauffeur knipte zijn grote weglichten aan en Rik, die verblind werd, moest de ogen met de hand beschermen. Remmen knarsten. Met een knap en stoutmoedig maneuver kon de chauffeur van de Amerikaanse wagen de M.G. op het nippertje vermijden.

Baardemakers richtte zijn revolver en was klaar om te schieten, maar Rik Ringers riep:

— Pas op, commissaris. Vergeet niet dat Wolf in de wagen is!

't Wordt toch een race!

De commissaris aarzelde en daardoor kreeg de chauffeur van de Chrysler de gelegenheid te ontkomen. Rik Ringers schakelde net in achteruit, toen er een fel getoeter vlak achter hem weerklonk. Het was Kempers met zijn Delahaye die vroeg de baan vrij te maken. Rik Ringers stopte, de oude sportwagen reed de weg op en zette de achtervolging van de Chrysler in.

Toen Rik Ringers op zijn beurt in de goede richting stond, had hij enkele honderdtal meters achterstand op de Delahaye en deze laatste reed enkele honderdtallen meters achter de Chrysler. De reporter drukte het gaspedaal in. De M.G. schoot vooruit. Rik Ringers verloor de rode achterlichten van de Delahaye niet uit het oog.

— Zou het toeval geweest zijn dat die vrachtwagen net voorbij reed of opzet? vroeg Baardemakers.

— Naar mijn mening een simpel toeval... Zeer gunstig natuurlijk voor onze tegenstander. Die zware vrachtwagen belette ons de komst van de Chrysler te zien.

De Delahaye en de M.G. achtervolgden de Chrysler in de richting van Soissons met een snelheid van 130 km per uur. Rik lichtte het gaspedaal nauwelijks op in een draai en in de haarspeldbochten was het net alsof de M.G. van de weg zou vliegen en in een sloot zou te pletter storten. Maar Rik Ringers zette de tanden op elkaar en slaagde er in zijn wagen op de weg te houden. Hij kon alleen maar de rode achterlichten van de Delahaye zien. De weg slingerde te veel om in de verte de Chrysler nog te ontwaren. Rik Ringers wist dus niet hoeveel voorsprong de Amerikaanse wagen had.

— Kempers verdedigt zich puik met zijn tank! riep Rik.

Baardemakers knikte met het hoofd.

In een lange bocht kon de M.G. een deel van zijn achterstand ophalen en op een stuk rechte weg zag Rik in de verte, beschenen door de koplampen van de Delahaye, de donkere massa van de grote Amerikaanse auto.

— Daar doe ik mijn petje voor af! Die man kan sturen! zei de commissaris en er klonk bewondering in zijn stem.

MET EEN SNELHEID VAN 150 KM PER UUR RAASDEN DRIE WAGENS ACHTER ELKAAR DOOR DE NACHT...

— Ja en hij kent de weg als zijn broekzak... Tenzij hij een radar heeft! antwoordde Rik.

De M.G. won veld op de Delahaye van Kempers. De afstand die de twee wagens scheidde verminderde progressief en weldra was Rik nog slechts op een veertigtal meters van de sportwagen. Een nieuwe bocht. Rik Ringers nam ze tegen 120 km per uur. Dertig meter... Twintig meter... De rode achterlichten van de Delahaye waren vlakbij... Rik Ringers toeterde, reed naar het midden van de weg en passeerde de Delahaye. Op de weg voor zich zag hij geen spoor van de Amerikaanse wagen die waarschijnlijk verborgen was door een bocht of door een helling.

Rik Ringers haalde het maximum uit zijn M.G. De wagen klom snel een kleine helling op en boven gekomen kon de reporter een triomfkreet niet onderdrukken.

— Daar is-ie! commissaris.

Op ongeveer tweehonderd meter voor hen zagen ze de zware Amerikaanse wagen, die met gedoofde lichten reed.

— Ik hoop dat het ons mannetje is! bromde de commissaris, die zenuwachtig op de steel van zijn pijp beet.

— Maar natuurlijk! 't Kan niemand anders zijn! Kijk, om de dertig meter steekt hij zijn lichten op om even de weg te verkennen. Dan dooft hij ze opnieuw... Nu komt het laatste schulfje van de achtervolgings-race, commissaris!

— Waarom? Denk je dat je hem kan inhalen?

— Ja! Mijn wagen houdt beter de weg in de bochten. Hij moet in iedere bocht vertragen.

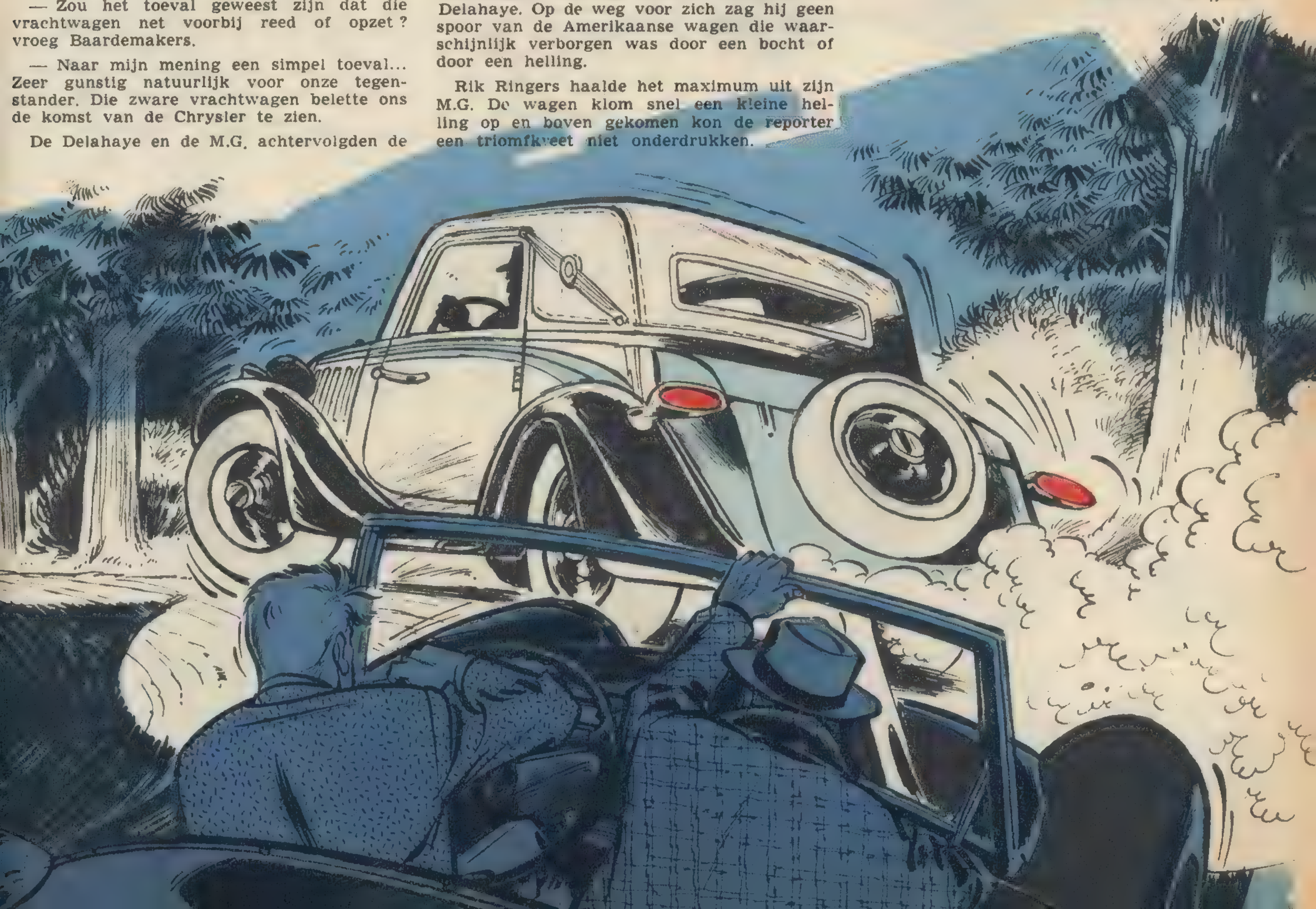
Rik, diep gebogen over zijn stuur, reed bijna blindelings. Hij volgde alleen maar die grote Amerikaanse wagen voor hem. In iedere scherpe bocht voelde hij dat hij veld won. De onbekende was een zeer knap chauffeur, maar hij verloor ongetwijfeld af en toe tijd omdat hij Wolf toch moest in het oog houden. Het was daarom waarschijnlijk dat hij soms bruusk remde en zijn vaart vertraagde. Eensklaps zwaaide de auto in zigzag over de weg.

— Hij stopt, Rik! Snel!

En inderdaad, de Amerikaanse wagen stond stil, maar niet voor lang. Op de weg ontwaarde Rik eensklaps een zwijmelende man. Rik had nog net de tijd om te remmen en het stuur om te werpen. Zodoende kon hij de man vermijden. Deze laatste zakte aan de rand van de weg in elkaar. In het voorbijrijden herkenden Rik en Baardemakers de man: Wolf!

IS DE AMERIKAAN ERNSTIG GEWOND? HEBBEN RIK RINGERS EN BAARDEMAKERS DE RACE VERLOREN?...

(Wordt voortgezet)

Anton Dvorak had drie hobby's : tuin, duiven en... treinen!

ANTON DVORAK werd geboren te Nelahozeves in Tsjechoslovakije op 8 december 1841 als zoon van een slager, eigenaar van een dorpseethuis. Normaal zou Anton (of Antonin) in de zaak van z'n vader gekomen zijn maar de jongen was een geboren muzikant en leefde alleen maar voor de muziek. Hij speelde viool als een echte zigeuner en luisterde bals, bruiloften en volksfeesten op. Wat hij daarmee verdiende spaarde hij, en ten slotte kon hij naar Praag om er muziek te studeren. Van een leien dakje liep het niet en Anton had vaak niets anders te eten dan muzieknoten. Frederik Smetana, de grote baanbreker van de Tsjechische kunstmuziek, hoorde hem spelen, engageerde hem als violist aan de opera van Praag. Iedere zondag bespeelde Anton het orgel in een of andere kerk en in zijn vrije uren componeerde hij. Het was Johannes Brahms die Antons talent als componist ontdekte en er voor zorgde dat zijn « Slavische Dansen » in druk verschenen. Dat was het begin van een succesvolle loopbaan. Dvorak werd leider van het muziekconservatorum van de Tsjechische hoofdstad en werd als componist en gastdirigent naar Engeland geroepen en later naar de Verenigde Staten. In de States moest hij een nationaal muziekconservatorium stichten en een nationale muziek scheppen. Gans de Ver. Staten begroetten hem geestdriftig. Dvorak vond een aardig huis met een tuin — tuinieren was een van zijn hobby's — en duiven in het park. In zijn geboorteland had Anton Dvorak steeds duiven om zich heen gehad, hij hield van duiven. Naar de treinen kon hij niet meer gaan kijken, zoals in zijn geboortedorp, hij stelde zich tevreden met de schepen in de grote haven van New York. Anton Dvorak hield van Amerika en van de Nieuwe Wereld, maar zijn heimwee naar eigen land was nog groter. Van januari tot mei 1893 componeerde hij de symfonie « Aus der Neuen Welt » die voor het eerst werd uitgevoerd in Carnegie Hall in december 1893. Het was een triomf en de Amerikanen waren er van overtuigd dat Dvorak voor hen de éérste nationale kunstmuziek had gecreëerd. Zij hoorden in de symfonie de zwaarmoedige negerliederen, de spirituals. Dvorak had goed te zeggen, dat hij aan zijn eigen land en aan de muziek van zijn eigen land had gedacht, dat hielp niet. Tot op heden is dat misverstand nog niet opgeruimd, maar ten slotte is dat misschien niet zó belangrijk. De symfonie « Aus der Neuen Welt » is prachtig en we hebben ze hier uitgevoerd door het Concertgebouworkest van Amsterdam onder de leiding van Antal Dorati-Philips 610113 VR —. Je wordt het nooit moe er naar te luisteren.

Tot aan zijn dood bleef Anton Dvorak ondanks zijn roem en zijn succes een eenvoudig man, die zich beter thuis voelde in zijn tuin en bij zijn duiven dan in salons. Aan een vriend schreef hij in 1886 : « Ik bleef trots alles slechts dat wat ik was : een eenvoudige Boheemse muzikant. »

Speel met ons mee

2. Seguidilla : Spanje - Gavotte : Zuid - Frankrijk - Sarabande : Spanje - Tarantella : Italië - Fandango : Spanje - Horlepijp : Engeland - Bourrée : Auvergne - Bolero : Spanje - Polka : Polen - Bamboula : Afrika - Tango : Argentinië - Habanera : Cuba - Mazurka : Polen - Scottish : Schotland - Farandole : Provence.

OPLOSSINGEN

1. Roodkapje. - Doornroosje. - Pinocchio. - Sneeuwwitje. - De Gelaarsde Kat.

3. Richard Leeuwenhart. - Alexander de Grote. - Karel de Kale. - Ivan de Verschrikkelijke. - Lodewijk de Heilige. - Willem van Oranje.

Het weekblad « KUIFJE » : 17e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* 22.56.00

HANSJE

Onze vrienden en ook de twee verraders trachten te ontsnappe

TOREADOR

TEKENINGEN: BERCK - TEKST: DUVAL

aar zij rekenen buiten de waard...

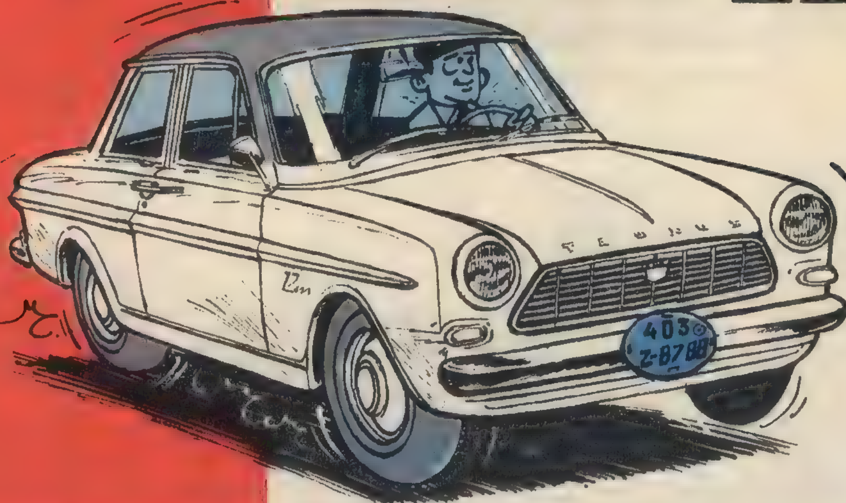

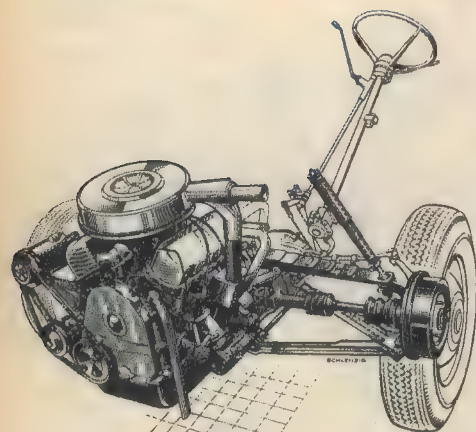

EEN ONTWE

TWEE nieuwe Fords 1200 cc kwamen tegelijkertijd op de markt, wat wel een eerder zeldzame gebeurtenis in de geschiedenis van de automobiel is. De twee modellen zijn het uiteindelijk resultaat van studies en ontwerpen die enkele jaren geleden te Detroit in de Verenigde Staten werden genomen. Het was toen immers dat het Amerikaanse publiek een zeer grote belangstelling had voor de kleine Europese wagens. Om zich niet op eigen terrein te laten in de hoek drummen, bouwden ook de grote Amerikaanse autofirma's kleinere wagens en

TAUNUS 12 M

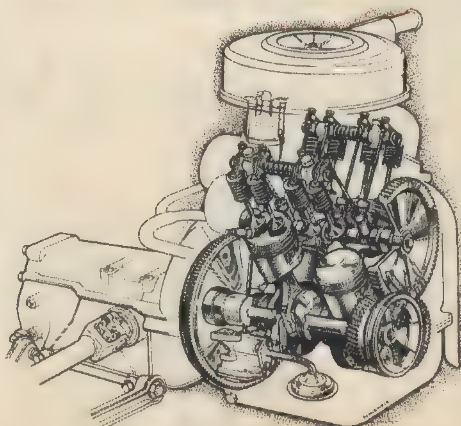

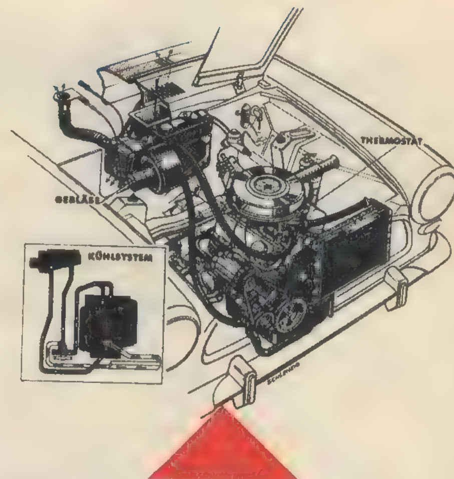
DE Taunus 12 M en de Cortina hebben vrijwel dezelfde afmetingen en prestaties, maar de conceptie van beide wagens is verschillend. De Cortina bleef klassiek, de Taunus 12 M biedt een heleboel nieuwe technische snufjes en voor het éérst in de geschiedenis van Ford heeft men hier te doen met een **wagen met voorwielaandrijving** en een zeer origineel koelsysteem. De Taunus 12 M heeft een volledige nieuwe V-4-motor. De cylinders van deze motor staan in een hoek van 60 graden. Het is een motor van het superkwadraattype (boring 80 mm — slag 58,86 mm). Hij heeft 50 PK bij 5.000 omwentelingen per minuut. 't Is een zeer stevige motor die tot grote prestaties in staat is. De krukas is driemaal gelagerd. De enige balansas is met de krukas gesynchroniseerd en wordt door een tandwiel (uit fenolhars) aangedreven, dat met dezelfde snelheid als de krukas draait maar in tegenovergestelde zin. Het waarborgt een zachte en schokvrije loop van de motor.

Een nieuw koelsysteem

Met het doel het krachtverlies te verminderen, de prestaties en de geruisloosheid van de motor te bevorderen en bovendien zuiniger te rijden, kreeg de Taunus 12 M een nieuw koelsysteem.

Voor de motorkoeling van de nieuwe Taunus 12 M heeft men twee aparte kringlopen. Bij koude start stroomt de koelvloeistof alleen door de primaire kringloop welke door de radiator van de autokachel voert. Zodra nu de koelwatertemperatuur boven de 80° C komt, gaat er een thermostaat open waardoor de vloeistof nu ook circuleert in de secundaire kringloop die door de frontradiator leidt. Stijgt de temperatuur nog hoger, dan wordt de electrische ventilator van de autokachel thermostatisch aangezet. Deze zorgt dan voor meer koeling. De verhitte lucht kan naar buiten afgevoerd worden, maar kan ook gebruikt worden voor de verwarming van het interieur. De koelvloeistof bevat een permanent antivriesmiddel. De vloeistof moet slechts om de twee jaar worden ververst.

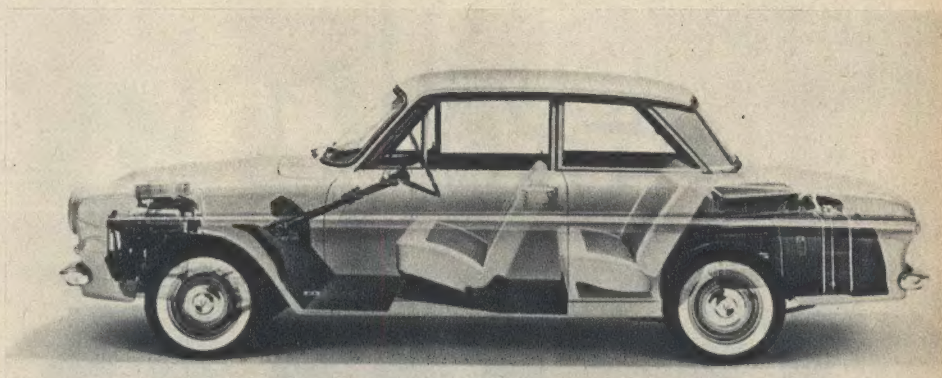
Aandrijving en transmissie

De motor van de Taunus 12 M vormt met het differentieel, gangwissel en koppeling, een compacte eenheid die de voorwielen aandrijft. Dat is nieuw bij Ford. De motor ligt met de koppeling vóór de as. Men heeft hierdoor in de wagen meer ruimte gekregen voor de passagiers en de bagagekoffer. De koppeling is van het klassieke droge schijftype met een zeer eenvoudig bedieningsmechanisme. Er zijn vier volledig gesynchroniseerde versnellingen. De hefboom aan het stuur is zeer soepel en nauwkeurig. Een druk van de vingertop kan volstaan om over te schakelen. Voor de transmissie van het motorvermogen op de voorwielen, werden halve wielassen met enkelvoudige kruiskoppeling gebruikt aan de binnenkant en een kogelgelagerde koppeling aan de buitenkant. De koppelingen aan de buitenkant worden tegen het indringen van water en stof beschermd door hermetisch gesloten kappen, die gevuld zijn met een permanent smeermiddel. De vering van de wagen is zeer goed, de remmen werken perfect en nog een detail dat belangrijk is : de pedalen staan precies daar waar ze moeten staan !

RP : TWEE NIEUWE FORDS

maakten ontwerpen naar Europees voorbeeld.

Misschien was de Amerikaanse koper na een tijd niet meer zo dol op kleine wagens, want de ontwerpen door de Ford Motor Company gemaakt voor Amerika kwamen naar Europa. De Britse Ford te Dagenham en de Duitse Ford te Keulen werkten de plannen uit, maar ieder naar eigen opvatting, eigen smaak en behoefte. Het is daarom dat de Engelse Ford totaal verschillend is van de Duitse. De twee wagens zijn echter geroepen om een groot succes te oogsten !

Op deze foto zie je hoe de Ford Taunus 12 M er van binnen uitziet. De motor zit vooraan, het interieur is ruim, de bagagekoffer groot.

CORTINA

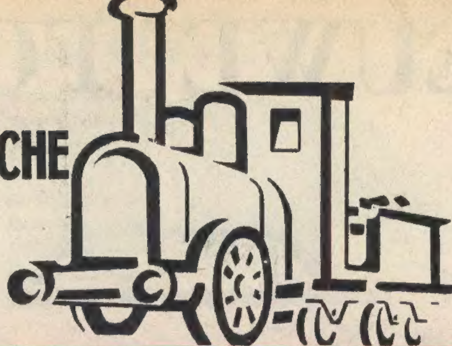
OP slechte wegen doet de Taunus 12 M het beter dan de Cortina, alhoewel deze laatste ongetwijfeld veel beter is dan de Anglia. De versnellingsbak van de Cortina is zeer goed, de pedalen zijn juist geplaatst, de stuurinrichting is soepel en licht. De Britten hebben met de Cortina een goedkope en zuinige wagen op de markt willen brengen en zij hebben geen risico's genomen, d.w.z. dat zij slechts de door en door bekende procédés hebben toegepast.

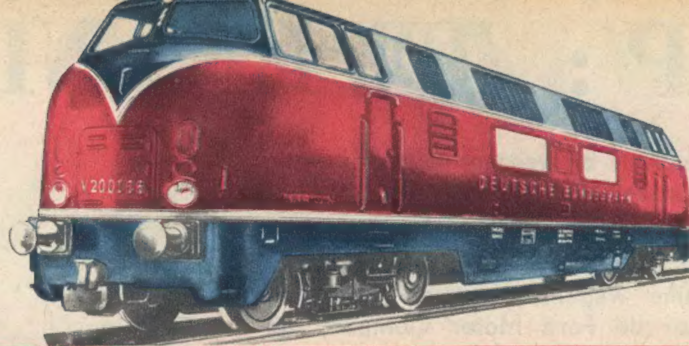
De motor is een viercylinder, afgeleid van de motoren gebruikt voor de Anglia en de Consul 315. Hij heeft cylinders met een grote boring en korte slag (80,96 × 58,17 mm). De holle krukas rust op drie grote lagers. Hij heeft 53 PK bij 4.800 omwentelingen per minuut.

De vering van de Cortina is klassiek. Vooraan de onafhankelijke Mac Pherson-vering met schroefveren op poten met ingebouwde telescoopschokbrekers en torsiestang. Van achteren semi-elliptische asymmetrische bladveren gecontroleerd door telescoopschokbrekers.

Men kan de Cortina krijgen als tweedeurs of als vierdeursmodel. De bagageruimte is zeer groot, inhoud van de benzinetank : 36 liter.

DE ELECTRISCHE TREINEN

MÄRKLIN

Bij de electromagnetische uitrusting die hoort bij de automatische bediening, biedt MÄRKLIN je ook een zeer rijke keuze aan seinen, wissels, enz... Zij breiden de mogelijkheden van je net uit en geven het een zeer realistisch uitzicht. Iedere jongen zal trots zijn op zulk een prachtig spoorwegnet !

De electromagnetische onderdelen MÄRKLIN

Märklin bezit een zeer uitgebreide gamma van onderdelen in alle prijzen en van de beste kwaliteit. Tussen deze onderdelen zijn er een heleboel die speciaal gemaakt werden voor de afstandsbediening.

Wissels en dubbele kruiswissels

De electromagnetische wissels en kruiswissels zijn voorzien van dubbele spoelen. Electrisch verlichte wissellantaarns geven de stand van de wisseltongen aan. Als de wissels « opgesneden» worden — ontsporing is hierdoor voorkomen — vallen ze vanzelf in hun oorspronkelijke stand terug.

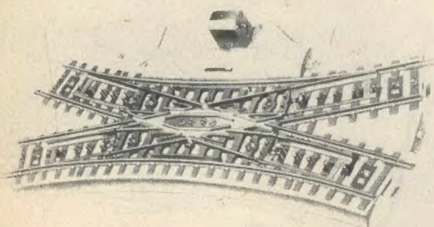
Seinen

Het zijn wonderwerkjes van precisie en betrouwbaarheid. Alle seinen kenmerken zich door op schaal verkleinde details en door scherp getekende delen. Men kan ze op iedere willekeurige plaats, dus links of rechts van de baan en zowel langs rechte als langs gebogen trajekten plaatsen. Door de bodemplaat welke wordt meegeleverd is het mogelijk alle seinen vast aan de rails te bevestigen.
Daar het ingebouwde electromagnetisch schakelapparaat dubbelspoelig is, kan de stand van de seinen evenals die van de wissels aan de seinplaat worden vastgesteld. De electromagneet spoel is uit een zeer stevig materiaal vervaardigd.

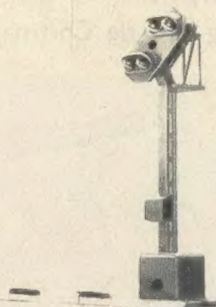
De treinenloop wordt zonder gebruikmaking van extra apparatuur door alle hoofd- en afsluitseinen geregeld door middel van ingebouwde en van zilvercontactpunten voorziene rijstroomschakelaars.

Er is het volautomatisch bloksysteem; dus het regelen van de treinenloop van verschillende treinen op een baan door het automatisch schakelen van de seinen, kan met alle Märklin hoofdseinen gedaan worden.

Hiermee zijn alle mogelijkheden lang niet uitgeput, maar het zou ons te ver leiden ze allemaal op te sommen. Vraag bij de verkoper de geïllustreerde folder over de verschillende seininstallaties Märklin.

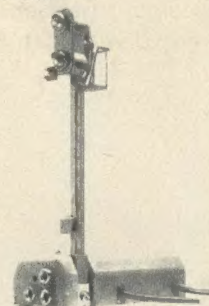

5128 — Dubbele kruiswissel
Hoek van het kruispunt 30° — Werkend met dubbele spoel — Electrisch verlichte lantaarn, waarvan de seinstanden overeenkomstig de standen van de wisseltongen (kruispunt en bocht) wisselen — 3 aansluitdraden — De handschakelaar maakt het mogelijk met de hand om te zetten — Lengte als rechte baan : 19,3 cm, gebogen : 18,8 cm.

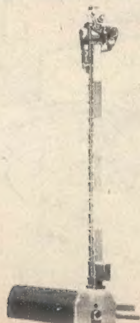

7187 — Lichtvoorsein

Alleen in combinatie met lichthoofdsein 7188 — Lichtwisseling van groen-groen op oranje-oranje door in totaal 4 lampjes — Breedte 1,6 cm, Lengte 1,1 cm. Hoogte 6 cm.

7188 — Lichthoofdsein
Lichtwisseling van rood op groen, Verlichting met twee lampjes — Extra handschakelaar — Met 2 contactbussen om voorsein 7187 aan te sluiten — Breedte 2,8 cm — Lengte 7 cm. Hoogte 9 cm.

7039 — Hoofdsein met één arm

Lichtwisseling van rood op groen — Breedte 2,7 cm — Lengte 7 cm — Hoogte 12,5 cm.

Interessante toebehoren

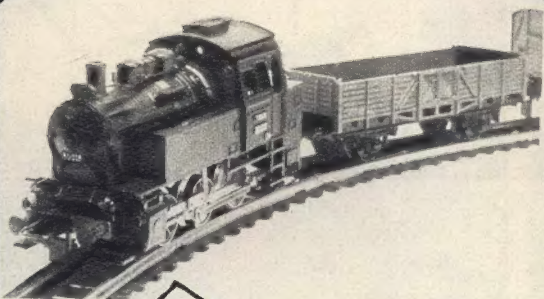
Bij de interessante toebehoren is er een op afstand te bedienen kraan met hefmagneet. Met deze draaikraan is het mogelijk de wagens van de trein na uitgevoerde rangeermaneuvers te lossen of te laden. De trotse eigenaar kan hier zijn fantasie de vrije loop laten, een hele wereld van bedrijvigheid opent zich voor hem. Hij kan het lossen en het laden evenals het rangeren precies zo uitvoeren als het in werkelijkheid geschiedt.

Onze volgende kroniek zal gewijd zijn aan de Märklin bovenleiding en de transformator

Speelgoed uit de gehele wereld

20 modellen treinen
van **59 F** tot **1.495 F**

500 modellen poppen
van **79 F** tot **1.495 F**

10 modellen Go-Karts
van **495 F** tot **2.595 F**

20 modellen poppewagens
van **375 F** tot **1.295 F**

ziehier een keuze tussen duizenden stuks speelgoed
van allerlei herkomst, voor elke leeftijd

La Bourse

Brussel - Elsene
Antwerpen - Luik - Bergen

is beter,
is steeds beter.

TON en TINNEKE

DE AGENT IS KOUWELIJK!

door Attanasio

